Biblioteca Județeană Ragisteș Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVI nr. 4235 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 23 mai 1958

O CONSTRUCȚIE COMPLEXĂ:

LAMINOARELE DE TABLĂ SUBȚIRE DE LA GALAȚI

Tabla este un produs a cărui fabricare pare la prima vedere destul de simplă. În realitate lucrurile nu stau deloc așa. Pentru ca blocurile de metal platinele, cum le spun oamenii de specialitate, să ajungă tablă subțire, ele trebuie să treacă prin o mulțime de agregate de tot felul, cuptoare de preîncălzire, caje de laminare sinuoase și complicate, alte cuptoare de recoacere, care să dea tablei maleabilitate etc., etc.

Complexitatea lucrărilor necesare pentru construirea unui laminor de tablă subțire, explică de ce acest material, atît de necesar, este deficitar chiar pe plan mondial. În țara noastră producția de tablă subțire era de asemenea scăzută și efectuată cu mijloace rudimentare. Pînă cînd... Dar să povestim lucrurile mai cu deamănuntul.

În laboratoarele laminoarelor

Foto: A. CONSTANTINESCU

De la „Uzinele metalurgice unite" la modernele laminoare de astăzi

La Galați, pe strada Portului, exista în timpul regimului trecut, una din întreprinderile care produceau tablă subțire. Purta denumirea pompoasă de „Uzinele metalurgice unite Titan-Nadrag-Calan" și era o sucursală a uzinelor din Reșița.

În realitate, „Uzinele metalurgice unite" erau o biată hală scundă, care nici nu se observa din stradă și nu se deosebea prea mult de magaziile și maghernițele care o învecinau. Vă închipuiți ușor că producția acestor „uzine" era neînsemnată, că atît condițiile de muncă cît și nivelul calitativ al tablei produse erau sub orice critică.

În anii regimului democrat-populat, nevoile interne de tablă subțire au devenit tot mai mari. Țăranii au început să-și construiască masiv case noi, la care acoperișurile de paie și șiuf dispăreau. Locuințele orășenești, deteriorate de urgia războiului, aveau și ele nevoie de tablă pentru acoperiș, de tablă zincată pentru jghiaburi și burlane. Fabricile de conserve, a căror producție sporea necontenit, aveau nevoie de tot mai multe cutii din tablă cositorită. Gospodinele solicitau în cantități tot mai mari găleți, vase de bucătărie, sobe, din tablă neagră sau galvanizată. Producția internă a laminoarelor de tablă subțire nu putea satisface nici pe de parte toate aceste cerințe, iar procurarea tablei din import era costisitoare. Această situație a determinat partidul și guvernul să hotărască construirea la Galați, în preajma vechiului laminor, a unor laminoare de tablă subțire moderne, la nivelul ultimelor cuceriri ale tehnicii mondiale.

În luna aprilie 1955, pe un imens teren din zona portului Galați, au început lucrările de demolare a unor clădiri distruse de naziști. Au apărut apoi toate semnele indicatoare ale unui mare șantier: macarale, excavatoare, depozite de ciment și pietriș, cărămizi, etc.

O întreprindere modernă

Sarcina executării complicatelor lucrări de construcție și montaj ale laminoarelor de tablă subțire de la Galați a revenit grupului de șantiere nr. 4 al trustului 13 Construcții. Astăzi, după ce construcția a două laminoare (nr. 3 și nr. 2) a fost terminată, iar cea a laminorului 1 se află într-o fază avansată, se poate afirma că acest grup de șantiere și-a îndeplinit în bune condițiuni sarcinile. Mărturie stă faptul că zilele trecute el a primit drapelul de fruntaș pe întregul trust.

Ca să ne dăm seama de amploarea lucrărilor executate, menționăm că ele ocupă un teren de 25.000 metri pătrați, dintre care halele industriale 12.500 metri pătrați, clădiri energetice 4.700 metri pătrați, clădiri social culturale 4000 metri pătrați, etc. Impulsionator este și faptul că majoritatea utilajelor sînt de provenință românească, mai toate marile uzine metalurgice contribuind la realizarea construcției laminorului: combinatul siderurgic Reșița, uzinele „23 August", „Progresul", „Independența", „Unio", „Înfrățirea", „Electroputere", șantierul naval Galați. Alte utilaje au fost aduse din Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

În martie 1957 a început rodajul la cald al laminorului nr. 3, iar recent, în preajma lui 1 Mai 1958, al laminorului nr. 2. Se speră că pînă la sfîrșitul acestui an să fie terminat și ultimul laminor, nr. 1; în acest fel producția de tablă subțire a țării noastre va spori cu 400 la sută față de cea antebelică.

Tabla produsă în noile laminoare de la Galați mai are o caracteristică: este foarte subțire pînă la 0,2 mm., în timp ce tabla cea mai subțire produsă de vechiul laminor era de 0,4 mm. Aceasta îi asigură o camă mult mai variată de întrebuințări.

PAUL MARIAN

Zile învolburate în Franța

În Franța, situația continuă să rămînă confuză și încordată. Confuză, pentru că nu se poate ști încă cît de departe tind să meargă unele cercuri burgheze în încercarea de a se ajunge la un compromis cu elementele care urmăresc să dea o lovitură regimului republican și să instaureze o dictatură militaristă. Încordată, deoarece forțele reacționare, deși au primit unele lovituri care le-au silit să dea înapoi, n-au fost încă învinse. Esențial este însă faptul că dușmanii republicii n-au putut să pună încă mîna pe putere; deși au trecut zece zile de la lovitura militară din Alger, forțele reacționare n-au izbutit să înfrîngă opoziția forțelor democratice. Și, în această încercare a forțelor, fiecare zi are o importanță hotărîtoare.

Caracteristica momentului de față o constituie încercările unor cercuri conducătoare de a încheia un compromis cu forțele dizidente. Paradoxal, dar așa e. În loc să se bazeze pe hotărîrea fermă a poporului francez de a se bara calea militarismului, în vederea luării unor măsuri pentru zdrobirea fără ezitare a complotului, cercurile conducătoare se străduiesc să găsească o formulă de compromis cu elementele ultrareacționare.

Este bătător la ochi că Pflimlin a adus omagii acțiunii conducătorilor militari din Algeria și „lealității" generalului Salan; este semnificativ să constați că în loc să se preocupe de aplicarea constituției și întărirea instituțiilor republicane, guvernul se ocupă în aceste ore grave pentru istoria Franței de revizuirea articolelor constituției privitoare la organizarea sesiunilor parlamentare, acordarea împuternicirilor precum și desemnarea președintelui de consiliu și investirea sa. (Adică tocmai unele lucruri revendicate de generalul De Gaulle.) Această reformă este menită să permită parlamentului transmiterea către guvern a unor puteri legislative. Istoria a arătat însă că această delegare de puteri a fost folosită întotdeauna de către reacțiune în vederea reprimării maselor populare. Întărirea puterii executive în dauna puterii legislative nu poate decît să faciliteze jocul forțelor reacționare care vor și sînt nevoite să evite calea parlamentară de conducere a statului. Nu putem să nu punem în legătură încercările de revizuire a constituției cu cele de mediere între guvern și De Gaulle, acțiune întreprinsă în momentul de față de liderul partidului independent, Pinay. Ziarele de dreapta semnalează însă că singura formulă de compromis acceptată de cercurile ultrareacționare franceze este aceea a aducerii lui De Gaulle la putere. Nu înseamnă oare aceasta că actualul guvern este, în fond, de acord cu poziția lui De Gaulle și caută să găsească o formulă „legală" pentru a-i remite acestuia puterea?

Această încercare de compromis este, în sine, tot atît de periculoasă ca și obținerea cu forța a puterii. Istoria Franței este bogată în exemple similare. Încă din timpul revoluției de la 1789 și după aceea, în toate fazele de dezvoltare ale Franței, au existat nenumărate asemenea aranjamente între burghezie și forțele reacționare. Nu este inutil să arătăm că în urma acestor compromisuri, străzile Parisului au fost stropite din belșug cu sîngele republicanilor.

De bună seamă că în Franța există unele condiții obiective de natură să înlesnească manevrele reacțiunii. Nu poate fi ignorată existența acelei păturii, relativ puternică, care nici pînă în zilele noastre

EUGEN PHOEBUS

(Continuare în pag. 4-a)

Scurte știri DE PE OGOARE

● Paralel cu ultimele lucrări de însămînțări, colectiviștii regiunii Constanța au început prășitul și plivitul culturilor agricole. Pînă la 20 mai ei au prășit peste 44.000 hectare, din care aproape 21.000 ha. cu floarea soarelui și circa 16.000 ha. cu porumb. În fruntea acestei munci se află colectiviștii din raioanele Negru Vodă și Feteești, care au prășit 6579 ha., și respectiv — 4895 ha.

● Anul acesta, la gospodăriile de stat din regiunea Craiova vor fi irigate, peste 1000 ha. însămînțate cu porumb. Pe lîngă sistemul de irigare prin brazde, ce va fi aplicat pe o suprafață de 621 ha., anul acesta va fi introdus pentru prima dată și sistemul de irigare prin aspersiune, cu mult mai avantajos. În acest scop, gospodăriile de stat Portărești și Caracal au și fost dotate cu cîte 2 agregate de aspersiune.

● În raionul Drăgănești-Olt au început lucrările de săpare a unui canal pentru scurgerea apelor din orezării. Canalul va avea o lungime de 12 km. și va străbate hotarele a cinci comune. Se apreciază că o suprafață de 5.000 ha. — prin dirijarea apelor din orezării — va putea fi redată agriculturii.

● O seamă de gospodării de stat și colective din regiunea Oradea folosesc herbicide pentru distrugerea buruienilor din semănături. În raionul Săcuieni, s-au plivit pe cale chimică 87 de hectare, iar în raionul Criș — 90 de hectare.

În unele comune din raionul Criș a început și prășitul. Colectiviștii și întovărășiții din Sîntana de pildă, din cele 500 ha. semănate cu sfeclă de zahăr, au prășit circa 400 de hectare.

● Prima prașilă la floarea soarelui s-a terminat în gospodăriile de stat din regiunile București, Constanța, Bacău, Stalin și Hunedoara. O suprafață de 70.000 hectare cultivate cu prășitoare a fost lucrată cu sapa rotativă. Pînă în prezent, porumbul a fost prășit întîia oară pe o suprafață de peste 36.500 hectare.

Punctul pe i

— De ce ai adus șoricelul în magazin?
— Să ne putem justifica lipsurile din inventar!...

Desen de GH. CHIRIAC

Pregătiri pentru

Ziua internațională a copilului

La „Industria Metalurgică Dunăreană" din Brăila, funcționează un cămin de zi pentru cei 60 de copii ai salariaților. Aici, copiilor li se arată o deosebită grijă, pentru a se simți ca acasă.

Foto: T. LUPU

La Casa Pionierilor

● 1.500 de pionieri și școlari din Capitală vor participa în ziua de sîmbătă 31 mai la adunarea festivă organizată cu prilejul sărbătoririi Zilei Copilului. Spectacolul ce va urma va fi prezentat de pionierii din cercurile artistice ale Palatului.

● De Ziua Copilului formațiile artistice ale Palatului Pionierilor vor prezenta un concert coral în sala Ateneului R.P.R. Vor fi interpretate lucrări de Mozart, I. Chirescu, R. Drăgan, Reinhardt, Sarghizov, Kraus, Socolov etc. Concertul va avea loc la orele 19 și va fi dirijat de Stelian Olariu.

● La 1 iunie, la Palatul Pionierilor se va deschide și o a doua expoziție, cuprinzînd diferite lucrări executate de copii, din cercurile Palatului.

● În tot cursul zilei de 1 iunie vor avea loc la Palat manifestări artistice, culturale și sportive pentru copii. Dimineața se vor desfășura competiții de fotbal, volei, baschet etc., iar dacă timpul va permite se va deschide și bazinul de înot. După-amiază va fi prezentat un program de filme pentru copii.

● În dimineața zilei de duminică 1 iunie, la Palatul Pionierilor din București se va deschide o expoziție internațională de jocuri și jucării, care va rămîne deschisă toată vara. La expoziție vor participa numeroase fabrici de jucării din țara noastră și din străinătate. Pînă acum au și sosit exponate din R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, Uniunea Sovietică (de la Kiev și Moscova) etc.

De ziua lor

● Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, Centrul de librării și difuzarea cărții din București, organizează numeroase acțiuni de popularizare a cărții pentru copii. Astfel, în toate librăriile din regiunea București vor fi organizate colțuri și vitrine festive pentru copii, unde se vor expune pachete cu cărți pentru cadouri. De asemenea, diafilme și diascoape, precum și jucării. Începînd din 25 mai se vor organiza în aer liber mari standuri de cărți care vor fi deservite de marile librării bucureștene.

● *În Orășelul copiilor din Grădina Cișmigiu, C.L.D.C. împreună cu Comitetul Orășenesc U.T.M. București organizează o tombolă a cărții pentru copii. Tragerea va avea loc în ziua de 1 iunie, la pavilionul cărții, toate numerele fiind cîștigătoare. Părinții pot găsi invitații pentru copiii lor la toate librăriile din Capitală.*

● În cinstea zilei de 1 iunie, recent, la Casa Pionierilor din Reșița a fost organizată, sub conducerea prof. Stefan Popa, o întîlnire cu pionierii din Timișoara. Cu acest prilej, corul Casei Pionierilor din Reșița, compus din 160 de copii, a dat un concert în capelă, sub conducerea tov. Mircea Bădulescu. S-au executat cîntece sovietice și compoziții originale „Pe plaiurile bănățene" de Mircea Bădulescu.

Conferirea Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I prof. univ. ing. Dimitrie Leonida

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne, a fost conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne", clasa I, prof. univ. ing. Dimitrie Leonida, cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani, pentru merite deosebite în muncă.

La Hunedoara

10.000 tone oțel peste plan

DEVA (de la corespondentul nostru). — În ziua de 22 mai oțelarii de la Combinatul siderurgic Hunedoara au topit în cuptoarele oțelăriilor Martin și electrică cea de-a 10.000-a tonă de oțel realizată anul acesta peste prevederile planului.

Succesul oțelarilor hunedoreni se datorește aplicării la toate cuptoarele a inițiativei de sporire a producției de oțel pe metru pătrat vatră de cuptor, cît și preocupării pentru reducerea timpului de elaborare a șarjelor.

Reducînd consumurile specifice de materii prime, oțelarii hunedoreni au reușit ca în primele 4 luni ale anului să realizeze economii de circa 1.600.000 lei.

Cu cele mai de seamă realizări se remarcă oțelarii din schimbul tineretului condus de prim-maistrul Gogu Josan, de la oțelăria Martin și echipele de oțelari conduse de prim-topitorii Dumitru Șerban și Traian Bildea.

Fapte tinerești

ORADEA. (de la corespondentul nostru). În cursul acestei primăveri, satele și orașele regiunii Oradea s-au îmbogățit cu încă 7 parcuri noi, iar alte 87 au fost reamenajate. Plantarea celor 84.000 pomi fructiferi pe marginea șoselelor și în grădini, precum și reamenajarea celor 140 terenuri de sport și construirea altor 24 noi baze sportive, constituie rodul muncii pline de elan, depusă în mod voluntar de cei 40.000 de tineri care au luat parte la toate aceste acțiuni.

Păstrarea alimentelor — o problemă la ordinea zilei

REPORTAJ de sezon

Mi s-a plîns un prieten că a cumpărat la un magazin alimentar unt cu iz de mucegai. În aceeași zi, aflîndu-mă întîmplător la Sanepid-ul Capitalei, am văzut două femei care au adus aici o bucată de carne ce li se părea suspectă. În urma analizei, carnea a fost găsită proaspătă; totuși acest fapt, ca și cel susamintit, m-au determinat să pornesc împreună cu un medic igienist și cu un inspector comercial la cercetarea modului în care se păstrează acum, în zilele călduroase, alimentele din magazine, bufete și restaurante.

La unitatea „Alimentara" nr. 48 din Calea Văcărești 20, slănina, cașcavalul, untul, untura, margarina, toate alimentele erau păstrate cu grijă în frigiderul electric care funcționa perfect. Responsabila Stana Boroș ne-a adus la cunoștință că, pentru a ține în condiții cît mai bune alimentele, scoate cît mai puțin din frigider, pe măsura cerințelor imediate, iar seara, precum și în timpul pauzei de prînz, le pune pe toate în frigider.

O situație asemănătoare am găsit și la unitatea nr. 3 a cooperativei „Munca alimentară" din Calea Văcărești nr. 26. Este drept că aici în loc de 12 blocuri de gheață se livrează zilnic doar 5—6, dar mezelurile sînt totuși bine păstrate și nu s-au înregistrat alterări de mărfuri.

Cu totul altfel se petrec lucrurile, din păcate, la Braseria Văcărești. Tot personalul, inclusiv responsabilul Ion Marin, s-au arătat scandalizați de faptul că frigiderul electric era defect de 12 zile.

— Au venit mecanici, a venit și un inginer, s-au uitat la frigider. I-au ciocănit, dar lucrurile continuă să rămînă la fel, — ni s-a plîns bufetiera. Probabil că nu se pricep cei care au fost aci. Să ne trimită atunci Întreprinderea Apometri Turnătorie, alții mai pricepuți. Toată iarna, cînd era frig, a mers și frigiderul, și acum...

Aflăm apoi că au fost aruncate multe mărfuri: șuncă, cotlete de porc, cîrnați, creieri pané, șalău etc. Nu este păcat să se piardă atîtea alimente?

În contrast strident cu această situație, se află unitatea „Comaliment" 1 din centrul Capitalei. Toate patru frigidere aflate aci funcționează perfect, iar conducerea unității este obligată să raporteze în fiecare zi direcției Oficiului de comerț general situația frigiderelor. Aceasta cu toate că unitatea dispune de un specialist bine calificat. Nu ar fi oare firesc și obligatoriu totodată ca Direcția T.A.P.L. Tudor Vladimirescu (director Matei Alexe) să manifeste o grijă asemănătoare pentru unitățile în subordine, respectiv Braseria Văcărești și altele în aceeași situație?

Pare-se că în relațiile lor cu I.A.T. — Întreprinderea Apometri Turnătorie, — lucrătorii multor unități comerciale întîmpină greutăți de natura celor suferite de personalul Braseriei Văcărești, uneori într-o formă mult mai gravă însă. Iată de pildă, unitatea Alimentara 8 din Șos. Titulescu 114. În imensul frigider de aci, se află un bidon de lapte și cîteva căldări, pline cu gheață, care pe de o parte înghit circa patru blocuri pe zi, iar pe de altă parte nu păstrează cum trebuie alimentele.

— E un frigider bun, cum nu există în tot raionul, — ne spune responsabilul Constantin Cotan.

Ce folos însă că este bun numai teoretic, căci practic lucrurile se prezintă

SANDU MANEA

(Continuare în pag. 2-a)

Portul Constanța la o jumătate de veac

Constanța, atunci cînd o abordezi pe calea ferată, îți apare în față în primul rînd, cu portul ei, ca și cum ar vrea să se fălească cu cea mai de preț podoabă pe care o are. Apa bazinelor, orbitoare în strălucirea soarelui, îți ia ochii. Iar în spatele clădirilor gării maritime și silozurilor, marea întinsă, desfășurată pînă la orizont, descătușată de limitele pietruite ale cheiurilor, pare că se ridică vertical spre cer, amețitor de înaltă, ca un decor teatral lipsit de perspectivă.

De fapt întregul port e construit pe mare. Nu numai bazinele, nu numai cheiurile de piatră. Malurile și digurile, gara maritimă, șoseaua pe care calci, calea ferată pe care trec duduind „marfare". Încărcate, toate se află pe un pămînt nou, odihnind pe locul golfului unde au acostat cu milenii în urmă argonauții.

Deși cunoscută ca vechi port în antichitate, prin așezarea sa naturală, într-un golf ferit de furtunile aspre ale Mării Negre, deși aci a fost vreme îndelungată un contoar genovez, Constanța n-a avut un port construit, amenajat ca atare decît la începutul veacului douăzeci.

Prin Constanța am trecut, acum, în preajma împlinirii unei jumătăți de secol de viață a portului nou, modern. Am trecut pe lîngă digul de nord, la baza căruia se găsește, închisă într-unul din blocurile de piatră, scrisoarea în care este consemnată începerea lucrărilor.

Planul portului, conceput de inginerul Anghel Saligny, a devenit treptat, treptat, o realitate. Digul de nord și digul de sud, cheiurile și bazinele de petrol, cheiul de nord, cheiul silozurilor, molul nou și gara maritimă, silozurile și uscătoria de cereale, conductele bazinului de petrol, se construiesc, iar pe locul maidanelor — pe care în 1856 se găseau doar cîteva colibe de pescari — apare portul modern, cu un intens trafic maritim.

Despre traficul de mărfuri din portul Constanței aflî privind neîncetata mișcare a vaselor. La dane stau ancorate calace siriene, cu pîntecul rotund, legănîndu-se ușoare, pe ape, care au străbătut Mediterana, întocmai cum o străbăteau năerii antichității, pe vasele lor ușoare, cu pînze. La dane stau ancorate vase italiene, costa-ricane, grecești, care au venit să cumpere în țara noastră porumb și cherestea. „Aria", vas din Costa-Rica, a adus un transport de bumbac; „Agăiu" — din R. F. Germană, a adus un transport de butoaie de seu și profile de laminate; „Aura", vas grecesc, a adus citrice. Pe „mișcătoarele cărări" ale apelor, vasele românești străbat și ele mările, încărcate cu mărfuri. „Ardealul", după ce a transportat de la Gand la Alexandria fosfați, se îndreaptă spre patrie cu o încărcătură de orez și bumbac. „Dimitrov" se află undeva, în drumul Savonei, încărcat cu zahăr. „Constanța" și „Sulina" navighează spre Durres, cu sare și utilaj petrolifer. „Plehanov" vine de la Konseir cu fosfați pentru R. Cehoslovacă. De la șantierul naval leșe înălță fum gros pe cosul mare, vasul „Berezina" ce va porni peste cîteva zile la „proba de mare".

La dana 6, unde e ancorat vasul „Midia", după un drum la Alexandria — de unde a adus o încărcătură de bumbac fire, găsim echipa 75 docheri a lui Vasile Drăgan. Din fundul celei se zărește, printre baloturile de bumbac, silueta subțire a lui Gheorghe Măcreanu, cu fața de un roșu aprins al basmalei pe care, ca orice docher veritabil, o poartă legată pe frunte. Dacă n-ar fi ochii lui copilărești, verzi, cu o privire de tetișcană timidă, ai zice că are un cap de corsar. E de 11 ani în port, unde a preluat locul tatălui său, decedat. Face și el parte, ca atîția alții, dintr-o dinastie de docheri.

Drăgan, șeful echipei, ni-l prezintă cu o undă de mîndrie și duioșie în glas, de parcă ne-ar prezenta pe propriul lui fiu. „E cel mai bun tînăr din echipă", ne spune el.

Aflăm că Drăgan a fost pus aici șef de echipă ca să „educe" pe tinerii ce lucrau la magazia de bumbac.

— Erau tare neastîmpărați, subliniază dînd din cap Drăgan. Mai ales cei doi frați Clurlan. Petre și Panait. Numai de baluri se țineau și-i trăgeau și pe alții după ei. Dar vezi, la port, e treabă serioasă. Vasele vin, trebuie descărcate, că apoi au de plecat spre alte porturi...

— Și acum te-ai împăcat cu ei?

Întrebarea îmi pare fără rost de cum am rostit-o. Vasile Drăgan are o figură atît de blîndă, de liniștită, încît trebuie să le fi fost rușine tinerilor să-l supere.

— Sînt băieți buni, răspunde șeful echipei, nu-i vedeți?

Îmi amintesc de reportajul dramatic scris de Alexandru Sahia în „Bluze albastre" despre înmormîntarea docherului Gălăciuc. Despre fețele supte ale copiilor lui, despre cortegiul funebru al muncitorilor din port, întîmpinat de gloanțele armatei.

Unde-or fi fiind acum copiii lui Gălăciuc, docherul înecat?

Privesc macaralele înalte, care saltă — ca pe niște jucării — baloturile grele de bumbac. Pe cheiul de nord se zăresc construcțiile noilor magazii. În fund, pe locul fostului mal, tractoare și camioane trec spre lucrările de consolidare a malului. Dinspre șantierul naval se aud zgomotele muncitorilor ce ridică molul nou. Cînd acesta va fi gata, portul Constanța va fi aidoma proiectului inițiat de ing. Anghel Saligny cu o jumătate de veac în urmă.

Din larg se îndreaptă spre gara maritimă un vas grecesc. Sirenele vaselor se cheamă prelung, într-un limbaj numai de ele și de ape știut.

Portul Constanței, plutind pe apele mării, veghează cu ochii farurilor întinderea mișcătoare de apă.

EVA MOLHO

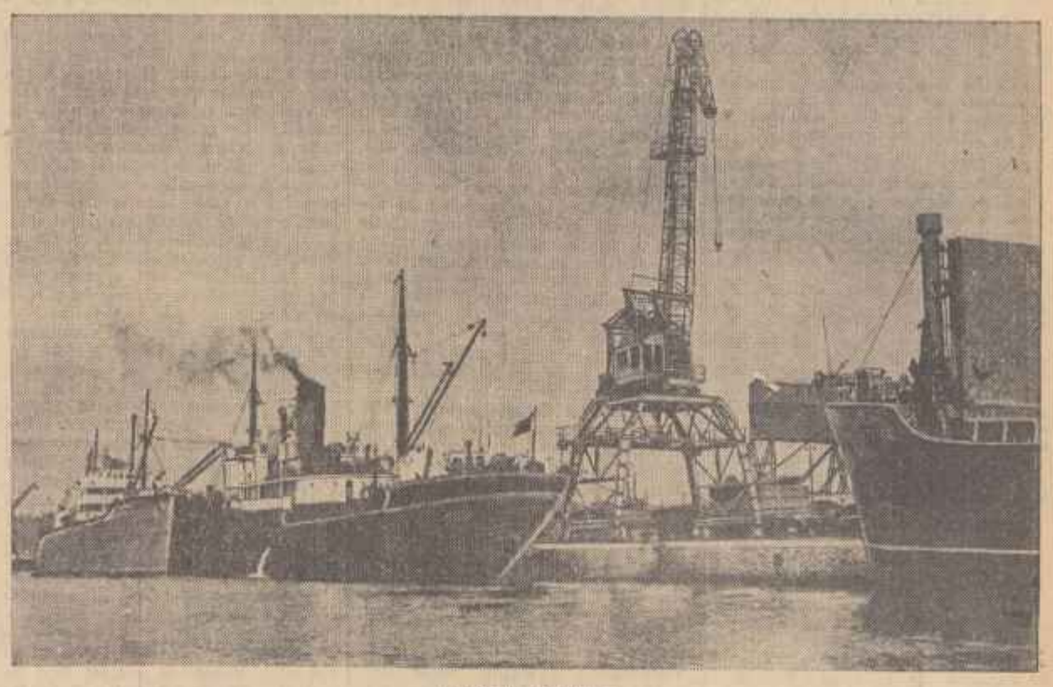

În port la Constanța

Foto: EVA MOLHO

Să conducem cu competenţă economia locală

Valorificarea resurselor locale

INTERVIUL nostru

cu tov. Vasile Balasz

vicepreşedinte al comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Baia Mare.

Intr-o regiune cu însemnate bogăţii naturale şi cu o industrie republicană dezvoltată, cum e regiunea Baia Mare, este firesc ca industria locală să ia avînt. De altfel, sfatul popular al acestei regiuni vădeşte o serioasă preocupare în această privinţă. Faţă de anul trecut, fondurile destinate dezvoltării industriei locale în acest an au crescut cu 18 la sută, iar pe primul trimestru planul producţiei globale s-a realizat în proporţie de 115,5 la sută, al producţiei marfă de 111,1 la sută, iar productivitatea a ajuns la 110,1 la sută. Pentru a cunoaşte unele date şi fapte despre acest sector, date ce ar putea interesa şi alte sfaturi populare în special pe linia valorificării resurselor locale, tov. LUCIA MANOLESCU, redactor al ziarului nostru, s-a adresat tov. VASILE BALASZ, vicepreşedinte al comitetului executiv al sfatului popular regional Baia Mare, rugîndu-l să răspundă la cîteva întrebări:

— Pentru a fixa un cadru convorbirii noastre, v-am ruga să ne arătaţi, pe scurt, care sînt principalele ramuri ale industriei locale din regiunea dvs?

— Activitatea întreprinderilor noastre de industrie locală este diversă. Voi încerca să enumăr cîteva din aceste întreprinderi pe ramuri de produse. În primul rînd, cred că trebuie să vorbim despre materialele de construcţie, după aceea despre ramura alimentară, lemn-mobilă, metalurgică şi chimicale, piele-cauciuc, sfîrşind cu o serie de lucruri mai mărunte menite să acopere necesităţi gospodăreşti. Îmi permit să vă dau cîteva cifre care vă vor dovedi că, din punct de vedere al cantităţii, produsele noastre sînt satisfăcătoare. Industria locală a regiunii are 183 grupe de produse, peste 400 sortimente şi 13 întreprinderi ce-şi au sediul în toate raioanele. Dintre întreprinderile de industrie locală pe care le avem, doar două sînt profilate pe o anumită ramură. Restul sînt întreprinderi în care se produc cele mai diferite produse.

— Din felul în care aţi început enumerarea, reiese că principala direcţie în care se dezvoltă industria locală este aceea a materialelor de construcţie. Cîteva precizări în acest sens ar fi binevenite.

— În regiunea Baia Mare s-a construit şi se construieşte foarte mult. Problema construcţiilor a constituit subiectul unor ample discuţii în cadrul plenarei Comitetului regional de partid care a avut loc în cursul lunii aprilie, plenară ce a adoptat şi o hotărîre în această privinţă. Există apoi în regiune surse importante de materii prime pentru fabricarea materialelor de construcţii. Pînă acum, regiunea Baia Mare trebuia să aducă var din regiunea Oradea. Cercetările făcute în ultimul timp au arătat că prin părţile locului există calcar şi încă de calitate superioară. De asemenea, carierele de piatră oferă posibilităţi mari pentru asigurarea unui material de construcţie la un preţ accesibil.

Iată dar două motive care ne determină să acordăm o atenţie deosebită fabricării materialelor de construcţii în cadrul industriei locale.

— După cîte ştiu, s-au luat măsuri pentru valorificarea resurselor locale din acest sector ca şi pentru extinderea secţiilor în care acestea sînt prelucrate.

— E adevărat. În comuna Bistra din raionul Vişeu de pildă, se construiesc — pe lîngă cărămăriile existente — două cuptoare de var. Patru asemenea cuptoare se construesc şi la Cricăşti — raionul Sighet. În ceea ce priveşte fabricarea cărămizilor, s-a lărgit activitatea fabricii din Sighet, unde s-au construit trei şoproane şi s-a adus o presă nouă, s-a mărit capacitatea fabricii de cărămizi din Satu Mare cu 500.000 bucăţi faţă de anul trecut. La Carei va fi dată în funcţie o fabrică de ţiglă, iar la Vişeu se va înfiinţa o cărămidărie. Dacă comparăm numai producţia de var şi de cărămizi a anului 1957 faţă de acest an, reiese că în 1958 se vor produce cu 3 milioane mai multe cărămizi şi cu 1200 tone mai mult var.

— Întrucît am discutat despre resurse locale numai în ceea ce priveşte materialele de construcţie, v-am ruga acum să ne spuneţi ceva şi despre alte bogăţii ale regiunii pe care industria locală le prelucrează.

— Voi pomeni despre două bogăţii mai importante, fără a considera, bine înţeles, problema epuizată. Regiunea noastră e bogată şi în păduri, deci are lemn la dispoziţie. La noi se produce anual, în cadrul industriei locale, mobilă în valoare de peste 12 milioane lei. Toate întreprinderile raionale au secţii pentru prelucrarea lemnului. La Satu Mare, se construieşte o fabrică de panel şi furnir, iar din anul viitor se va produce placaj. Ştiţi, desigur, că regiunea Baia Mare e bogată în fructe. Valorificarea lor asigură aprovizionarea oamenilor muncii cu gemuri, siropuri şi alte numeroase produse din fructe.

— După cum aţi spus, cu cele relatate pînă acum, problema pusă în discuţie nu e epuizată. Deci, încă o întrebare; ultima de această dată: ce perspective există pentru valorificarea pe scară mai largă a resurselor locale?

— Să nu credeţi că noi ne declarăm mulţumiţi cu cele realizate pînă acum. În regiune sînt încă multe resurse locale care ar putea fi puse în valoare în condiţii avantajoase.

Voi începe cu resursele pe care le şi exploatăm în parte. Spun în parte, fiindcă mi se pare încă insuficient felul în care folosim varul de pildă, care se găseşte în cantităţi mari în raionul Vişeu. Cu varul din acest raion am putea satisface nu numai nevoile regiunii, dar şi ale altor regiuni din ţară. O concluzie ce se impune este deci lărgirea cercetărilor în privinţa descoperirii materiilor prime pentru materiale de construcţie.

O atenţie deosebită trebuie să acordăm şi unei alte categorii de bogăţii locale existentă în regiune şi foarte bine cunoscută cu ani în urmă, dar nefolosită. E vorba de numeroasele izvoare de apă minerală. Mari rezerve de ape carbonate se găsesc pe Valea Vinului în raionul Vişeu, ape recomandabile pentru diferite boli, la Săpînţa, Stoiceni, Tg. Lăpuş, Luna. Exploatarea unor asemenea ape ar aduce venituri de seamă economiei locale. E o problemă căreia va trebui să-i găsim rezolvare, mai ales că unele din aceste ape au fost exploatate în trecut, iar acum — din cauza neexploatării acestor izvoare — aducem în regiune ape de Borsec şi Bodoc.

În sfîrşit, cu ajutorul geologilor noştri, s-au descoperit unele bogăţii pe care noi nu le cunoşteam. La Rona de Sus din raionul Sighet, de pildă, s-a descoperit materie primă pentru ghipsul amorf, iar la Repedea, în raionul Vişeu, un minereu manganoferos pe care acum îl importăm. Acestea, ca şi alte descoperiri, deschid perspective noi dezvoltării industriei locale şi pun în faţa sfatului popular regional sarcini importante pe linia ridicării economice a regiunii noastre.

CRONICA CIMPINEANA

● *La Cîmpina se apropie de sfîrşit lucrările de alimentare cu apă a oraşului. În cadrul acestei execuţii se face un baraj cu priză de apă pentru captarea rîului Doftana, creînd-se astfel o reţea bogată de apă.*

● *În ultimul timp străzile Mărăşeşti, Voroşilov, Engels şi altele au fost asfaltate. În acest an s-a prevăzut asfaltarea a încă 15.000 m.p. de străzi. Pînă la sfîrşitul anului aproape 40 la sută din străzile oraşului Cîmpina vor fi complet asfaltate.*

● *Se fac pregătiri pentru începerea lucrărilor de construcţie a unei săli moderne de teatru, care va avea o capacitate de 700 locuri. Construcţia va fi terminată pînă la sfîrşitul anului 1959.*

● *Zilele acestea s-au deschis 3 restaurante în aer liber şi 8 chioşcuri de răcoritoare. Pentru toate unităţile de alimentaţie publică s-au asigurat cantităţile de gheaţă necesare. Aprovizionarea cu gheaţă va fi îmbunătăţită prin darea în folosinţă a unei noi fabrici de gheaţă, care se află în curs de construcţie.*

● *În cartierul Broaştei se lucrează la amenajarea unei grădiţe de copii şi a unui parc care va fi dat în folosinţă în cinstea Zilei internaţionale a copilului.*

● *În curînd se va primi de la Institutul Regional de Proiectări din Ploieşti proiectul de restaurare a castelului lui B. P. Haşdeu din Cîmpina, declarat monument de arhitectură. Lucrările de restaurare au fost planificate pentru acest an.*

● *Uzina mecanică, Institutul de Cercetări pentru Foraj şi Extracţie şi Întreprinderea Energo-Petrol din Cîmpina construiesc noi locuinţe muncitoreşti. Pînă la sfîrşitul acestui an se vor termina lucrările de construcţie a patru noi blocuri.*

ION POPOVICI
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Ploieşti

FILME NOI

„Lacul lebedelor"

Scenă din film

E semnificativ că, prezentînd într-un documentar baletul Teatrului Mare din Moscova a cărui faimă inegalabilă face de mult înconjurul lumii, studiourile sovietice au ales spectacolul cu „Lacul lebedelor".

Prezenţa acestui balet mai bine de trei sferturi de veac pe scena Teatrului Mare şi nepieritorul său succes, în diferite viziuni regizorale, justifică imortalizarea sa pe peliculă cu atît mai mult cu cît, o dată cu trecerea vremii, a fost reluată în teatrele sovietice partitura în forma ei originală fără tăieturile şi inlocuirile efectuate de regizorul Petipa la montarea din 1894, la Petersburg, cînd de altfel baletul a înregistrat primul său succes. Desăşurarea amplă şi sobrietatea montării pretind regiei de film (Z. Tulubeev) o alternare multiplă de planuri, ritmarea lor succesivă potrivit cantilenelor melodiei sau vijeliosele dansuri de factură spaniolă, maghiară, napolitană, poloneză. Este interesant că reuşind pe deplin o asemenea acordare cu spiritul muzicii, regizorul a evitat travellinguri care, îndeobşte, anulează mişcarea. Acordînd cu precădere atenţie ansamblului, Tulubeev obţine efecte nu numai de impresie ci, mai ales, de specific ceaikovskian. Procesiunea funebră a lebedelor, supuse vrăjitocului neîndurător, precum şi durerea nemîngîiată a Odettei şi tovarăşelor sale la aflarea trădării jurămîntului de dragoste de către Siegfried, comportă în film ca element necesar cercetarea evoluţiilor ansamblului, temei coregrafiei esenţial în baletul lui Ceaikovski.

Este poate inutil să analizăm amănunţit splendidele „pas-de-quatre", renumitul adagio din actul III, variaţiile de dans ale cuplului Siegfried-Odettia. Ele trebuie văzute şi apoi, cu tiparul lor în minte, apreciate posibilităţile neîntrecute ale baletului de a fermeca şi convinge. Plisetkaia (Odetta-Odilia) se întrece cu sine însăşi, dirijînd parcă muzica, marcîndu-i măsura, intensitatea şi ritmul cu foutturile sale. Fadeceev (Siegfried) cu darul său mimant de o eleganţă subtilă şi reţinută. Levaşev (Rotbart) descinzînd parcă din strălucita pleiadă a zbrătorilor în văzduh care au cucerit de partea baletului rus opinia unanimă a străinătăţii cu multe decenii în urmă, în sfîrşit, V. Homeakov (bufonul) de-a dreptul inimaginabil prin durata şi zveltetea piruetelor sale comunică — chiar atunci cînd rămîn singuri în imensitatea scenei — încleştarea fantastică a celor două forţe antagonice: binele şi răul. Este nu mai puţin remarcabilă folosirea luminaţiei scenice în clar-obscur ceea ce dă pe alocuri o expresie picturală aluzii romantice a eroilor.

Deşi interesantă, prezentarea spectacolului cu public şi activitate de culise, rămîne discutabilă ca procedeu, cu atît mai mult cu cît tradiţia teatrului rus nu permite decît acareori ieşiri în rampă ale interpreţilor, nici între acte şi chiar nici la final, tocmai pentru a nu pulveriza vraja înălţătoare a artei. Aplaudăm însă, din toată inima, chipul sintetic în care este furnizat spectatorului un preţios memento, despre balet şi despre compozitor, precum şi explicarea sumară, pe parcurs, a subiectului. Prin acest film, ca şi prin precedentul balet ecranizat („Romeo şi Julietta" de Prokofiev) cinematograful sporeşte cu infinită forţă pătrunderea masivă şi înţelegerea mai largă a unei arte care în Ţara Socialismului slujeşte omul, aspiraţiilor sale, încrederii în fericire şi izbîndă a tot ceea ce exprimă viaţa.

EUGEN ATANASIU

Pe urmele materialelor publicate

* *

„Probleme ce se cer rezolvate"

...era titlul unui articol care pornind de la rezultatele bune dobîndite de gospodăria agricolă colectivă Văcăreşti în munca ei, atrăgea atenţia asupra sprijinului ce trebuie să-l capete aceasta din partea forurilor raionale în vederea dezvoltării unor ramuri aducătoare de venituri. Măsurile anunţate de secţia raională agricolă Tîrgovişte în răspunsul trimis redacţiei, arată că propunerile cuprinse în articol au fost studiate cu seriozitate. În vederea măririi efectivului de oi s-au cumpărat 100 oi — de rasă ţigaie — urmînd că pînă la sfîrşitul anului 1958, efectivul ovin să atingă cifra de 250. De asemenea, a fost sporită suprafaţa grădinii de legume şi s-au luat măsuri pentru ca cleştetul de peşte aflat în fază de proiect de doi ani de zile, să devină în sfîrşit o realitate.

„Cînd calitatea produselor e dată uitării"

În articolul apărut sub acest titlu, erau semnalate unele deficienţe la cîteva întreprinderi producătoare de bunuri de larg consum.

Considerînd criticile juste, Ministerul Comerţului, Departamentul Comerţului Interior, ne răspunde că într-adevăr în urma verificărilor făcute la Întreprinderea comercială cu ridicata textile-încălţăminte Bucureşti, a reieşit că au fost cazuri de restituiri de mărfuri care prezentau defecte calitative din partea unităţilor cu amănuntul către depozitele cu ridicata şi acestea la rîndul lor către fabricile furnizoare. La depozitul ţesături de lînă s-a constatat că într-adevăr au existat deficienţe prin faptul că unele mărfuri ce prezentau defecte, nu erau returnate fabricilor ci distribuite altor beneficiari din sectorul comercial. Pentru aceste abateri şeful de depozit a fost înlocuit. În acelaşi timp s-a dispus din noi tuturor depozitelor să-şi întărească controlul calitativ pentru evitarea pătrunderii mărfurilor necorespunzătoare în comerţ.

Nu la fel răspund însă criticilor aduse filatura şi ţesătoria „Bumbacul" din Timişoara şi Întreprinderea de produse textile „Teba" din Arad, care caută prin arătarea diverselor realizări obţinute, dintre care o parte nu sînt de contestat, să se sustragă criticilor aduse.

NOUL SPITAL AL PETROLIŞTILOR DIN LEORDENI

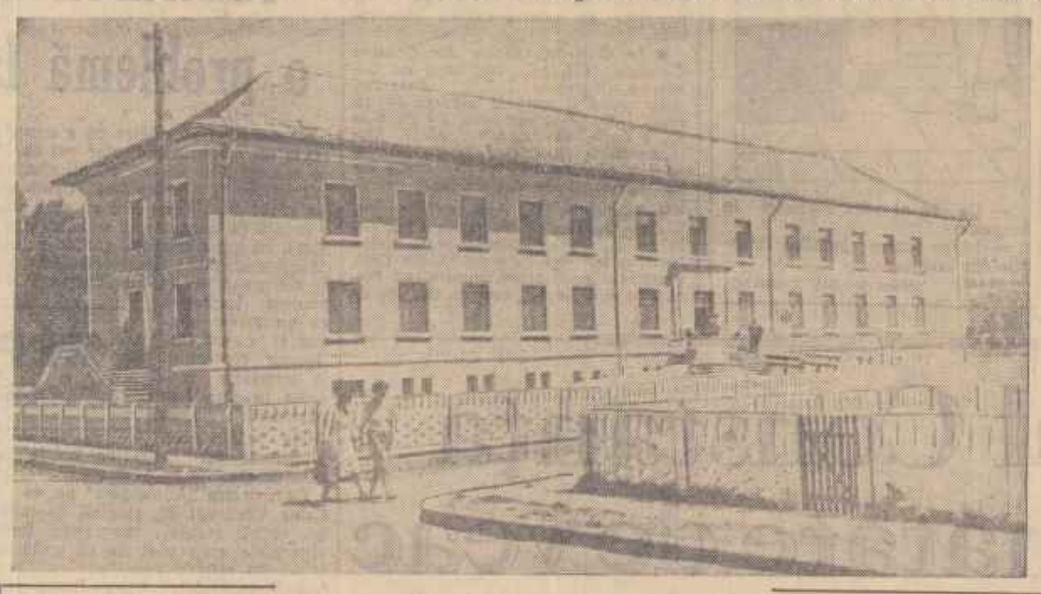

Recent s-a inaugurat o nouă unitate medico-sanitară modernă: spitalul petroliştilor din Leordeni, regiunea Piteşti. Spitalul are o secţie chirurgicală dotată cu aparatură modernă, şi cu un număr de 30 de paturi, o secţie de boli interne cu 30 paturi, un laborator de analize, o farmacie, şi o policlinică cu patru servicii (chirurgie, interne, stomatologie şi radiologie). Spitalul deserveşte pe salariaţii întreprinderilor petrolifere din regiunea Piteşti şi pe membrii familiilor lor.

Foto: T. BOTCO

Noi descoperiri arheologice în raionul Lugoj

LUGOJ (de la corespondentul nostru). — În cursul acestei luni, în satul Pădureni din raionul Lugoj s-a descoperit material ceramic din epoca La Tene. Ceramica este de factură dacică şi cuprinde perioada secolului I î. e.n. pînă în sec. IV al erei noastre. Împreună cu materialul ceramic s-a găsit şi o nicovală de fier.

În comuna Visag din acelaşi raion s-a găsit material paleolitic de terasă.

Poşta JURIDICĂ

GH. TANASESCU din comuna Amărăştii de Sus, raionul Caracal, regiunea Craiova, ne întreabă dacă există vreo ordine de preferinţă la aprovizionarea cu materiale lemnoase din păduriile aflate în folosinţa sfaturilor populare comunale.

RĂSPUNS: Comitetul executiv al sfatului popular comunal, care are în folosinţă păduri, aprobă tabloul de repartizare anuală a materialelor lemnoase pentru nevoile gospodăreşti ale ţăranilor muncitori — capi de familie. La întocmirea acestui tablou nominal, comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal ţine seama ca ţăranii muncitori — capi de familie — care au avut păduri trecute în patrimoniul statului după 1945, precum şi femeile văduve, copii orfani, bătrînii şi alţii a căror ajutorare va fi hotărîtă de adunarea ţăranilor muncitori, să aibă înlesnire în satisfacerea nevoilor lor.

MAI MULŢI ANGAJAŢI temporari ai Dir. generale C.F.R. Craiova ne întreabă în ce condiţii pot deveni angajaţi permanenţi.

RĂSPUNS: Contractul de muncă pe durata determinată se transformă automat în contract pe durata nedeterminată, dacă raporturile de muncă continuă şi după expirarea termenului fixat, sau dacă în termen de cel mult 7 zile după expirarea contractului s-a încheiat cu aceeaşi unitate un nou contract de muncă pe durata nedeterminată.

Excepţie face personalul tehnic-administrativ la care transformarea este condiţionată de existenţa unui post de aceeaşi natură, vacant în schemă.

DUMITRU SELARU din comuna Corbu, raionul Medgidia, regiunea Constanţa, ne întreabă în ce condiţii se poate reţine o cotă de 70 la sută din chiria cuvenită pentru o suprafaţă locativă?

RĂSPUNS: Potrivit art. 28 din H.C.M. nr. 1509/953 chiriaşul care deţine într-un imobil, proprietate particulară, o suprafaţă locativă cu altă destinaţie decît locuinţă, este obligat să reţină din sumele pe care le plăteşte drept chirie — după scăderea impozitelor şi taxelor aferente imobilului respectiv, datorate pe anul în curs — o cotă de 70 la sută. Suma reţinută se varsă în termen de 10 zile, de la data cînd urmează a se face plata chiriei, la dispoziţia sfatului popular respectiv.

ORTANSA SERAFIM din Brăila ne întreabă dacă timpul cît a fost pensionară de invaliditate se adaugă la stagiul de vechime în cîmpul muncii?

RĂSPUNS: Timpul cît un angajat a fost în incapacitate temporară de muncă şi a primit pensie de invaliditate nu se cuprinde în vechimea în cîmpul muncii.

CRONICA MUZICALĂ

Concertele orchestrei din Philadelphia

Pentru iubitorii de muzică din ţara noastră, orchestra din Philadelphia era, prin intermediul înregistrărilor pe discuri, o cunoştinţă veche. Cine n-a ascultat oare, încă cu mulţi ani în urmă Şeherezada de Rimski Korsakov sau concertele de pian ale lui Rachmaninov — cu compozitorul la pian — interpretate de această formaţie sub bagheta lui Leopold Stokovski? Erau discuri celebre încă înainte de actuala epocă a „microsilonului" care au făcut frumoase servicii popularizării muzicii simfonice clasice. Mai tîrziu, prin 1936, Stokovski a demisionat de la conducerea orchestrei, dar faima acesteia n-a diminuat, deşi noul ei conducător, Eugene Ormandy nu era pe atunci „un nume" în viaţa muzicală americană. Chiar dacă nu şi-a cucerit de îndată aureola predecesorului său, Ormandy, poate mai puţin strălucitor dar cu mai mari însuşiri de meticulozitate muzicală, a continuat să desăvîrşească măiestria orchestrei, ale cărei calităţi le am cunoscut în ultimii ani nu numai pe calea înregistrărilor, dar şi din mărturiile unor mari muzicieni sovietici, Oistrah şi Ghilels — care au concertat cu orchestra din Philadelphia — au avut cuvinte de înaltă preţuire pentru calităţile artistice ale ansamblului şi ale eminentului lui său conducător.

În momentul de faţă sudura dintre Ormandy şi orchestră este atît de strînsă, încît formaţia şi dirijorul alcătuiesc un tot aproape indivizibil. Chiar de la începutul primului concert, de marţi seară, am avut senzaţia că dirijorul urmăreşte în primul rînd să pună în valoare calităţile ansamblului pe care îl conduce de 20 de ani, şi care este astăzi, în mare măsură, rodul muncii sale. Orchestra nu este un simplu instrument perfect, ci un organism viu, cu propria sa personalitate, care se impune ca stare ascultătorului. Execuţiile, chiar cînd nu sînt extrem de inspirate, impresionează prin puritatea intonaţiei, prin calitatea sonorităţii, care nu e niciodată aspră sau dură, ci rafinată, catifelată. De aceea, eşti chiar înclinat cîte odată să pierzi din vedere linia mare de dragul frumuseţii amănuntelor.

Analizînd meritele fiecărei partide instrumentale în parte, se poate vorbi despre omogenitatea perfectă a ştacului coardelor, despre catifelarea neobişnuită a sunetului alămurilor sau despre amploarea şi claritatea cristalină a intervenţiilor celor două harpe. Mai important însă este felul în care se realizează colaborarea artistică între diferitele grupe, continuitatea perfectă a preluării liniei melodice în spiritul muzicii de cameră. Deşi orchestra e mare şi are posibilităţi sonore foarte vaste, acestea sînt menajate, punctele culminante fiind pregătite cu grijă, fără risipă inutilă de forţă. De aceea orchestra nu „ţipă", nu „face gălăgie" nici în momentele cele mai viguroase, ci face tot timpul muzică bună.

Care au fost punctele culminante ale celor două concerte date de orchestra din Philadelphia? Trebuie să le căutăm, fără îndoială, în lucrările moderne, a căror interpretare — cel puţin după cîte am putut constata în sala de concert — convine mai mult aptitudinilor ansamblului şi dirijorului. Am admirat interpretarea simfoniei a cincea de Şostacovici, care a făcut să reiasă odată mai mult frumuseţea uneia din cele mai emoţionante şi echilibrate lucrări ale compozitorului sovietic. Valoroasă a fost îndeosebi sobrietatea expunerii textului muzical, care s luminat cu o lumină blîndă splendidul Largo, — unde dozajul subtil al sonorităţilor potolite a creat clipe de mare poezie, — şi a evitat să exagereze caricatural momentele de grotesc, conferind întregului o deosebită nobleţe. Deşi oarecum deosebită de interpretările pe care le cunoaştem, prin aceea că nu atinge momente de intens patetism, mai cu seamă în dezvoltarea primei părţi, execuţia Simfoniei de Şostacovici ne-a părut convingătoare şi valabilă.

Capacitatea făuririi sonorităţilor rafinate ca şi simţul dezvoltat al dinamismului ritmic şi-au spus cuvîntul în interpretarea suitei din baletul „Pasărea de foc", lucrare produsă în vremea cînd talentul lui Igor Stravinski se alimenta încă la flacăra clasicismului muzical rus. Am simţit, în culoarea orchestrală realizată cu multă plasticitate, în obsesia retorică a dansului lui Kaşcei ca şi în senzualul „Cîntec de leagăn al păsării de foc" (— unde contribuţia fagotistului-prim a fost apreciabilă) toată vraja plină de pitoresc a basmului rus.

Pe cu totul alt plan, determinat de structura diferită a muzicii compozitorului francez Albert Roussel, s-a situat la acelaşi înalt nivel artistic interpretarea suitei a doua din baletul „Bachus şi Ariana", realizată cu o ştiinţă a gradaţiei care a făcut să culmineze finalul ei într-o adevărată orgie a ritmurilor dezlănţuite. Ormandy nu a mers spre ilustrativ sau pitoresc, ci a exaltat forţa vitală autentică a acestei muzici, pe care am dori-o executată mai des la noi, alături de cea, mult mai cunoscută a unui Ravel sau Debussy. Ne-a părut rău că nu am putut asculta Orchestra din Philadelphia într-o piesă clasică de mare rezistenţă, care ne-ar fi arătat calităţile ansamblului şi în această direcţie. Execuţia Toccatei şi fugii în re minor de Bach nu ne-a mulţumit pe deplin, pentru că grandoarea sobră a muzicii cantorului de la Leipzig apare oarecum deformată de latura spectaculară de virtuozitate orchestrală a acestor transcripţii atît de cultivate de Stokovski şi preluate, prin tradiţie şi de urmaşul său la pupitrul orchestrei din Philadelphia. În ce priveşte interpretarea dată uverturii „Egmont", excepţie făcînd unele decalaje şi impurităţi la auliatori, ea s-a remarcat prin tensiunea acumulată în decursul desfăşurării muzicale; tensiune rezolvată însă oarecum înainte de vreme prin accelerarea puţin exagerată a „codei" uverturii.

La vremea ei, interpretarea dată de Stokovski Simfoniei în re minor de Cesar Frank făcuse epocă prin culoare şi vivacitate, chiar dacă unii îi reproşau lipsa de rigurozitate în respectarea partiturii. Ormandy de partea sa, merge către o redare plină de pondere şi înţelepciune, cu tempi potoliţi (uneori chiar prea potoliţi; mai cu seamă în partea întîi), fără prea mari diferenţieri de culoare şi atmosferă, şi aducîndu-ne aminte mai mult de filiaţia artistică germană a lui Frank decît de spiritul francez al muzicii sale.

Spiritual şi facil, frumos orchestrat, poemul simfonic „Un american la Paris" de Gershwin şi lucrarea „Variaţiuni, Chaconna, Final" de Norman Dello Joio, — alternînd între postromantism şi influenţele jazzului — au reprezentat, executate cu multă insuflţire, creaţia muzicală americană.

Cea mai frumoasă amintire de la concertele orchestrei din Philadelphia o execuţie entuziastă, dinamică şi în adevăratul spirit al muzicii a primei Rapsodii de George Enescu, care ne-a adus aminte că marele nostru muzician îl considera pe Eugene Ormandy ca unul din cei mai autentici interpreţi ai acestei nemuritoare pagini simfonice.

ALFRED HOFFMAN

Scrisori din unităţile agricole cooperatiste

Cînd se ţine seama de calitatea muncii

La prima vedere, s-ar părea că în privinţa organizării muncii în gospodăria colectivă din Lenauheim nu-i nimic deosebit. Cei peste 900 de oameni care participă regulat la muncile din gospodărie au fost repartizaţi în şase brigăzi, dintre care patru de cîmp, una horti-viticolă şi alta pentru sectorul zootehnic (inclusiv cultura plantelor din asolamentul furajer). În cadrul fiecărei brigăzi s-au organizat cîte cinci echipe.

Brigăzile au fost permanentizate pe toată durata asolamentului pe suprafeţele repartizate (fiecăreia i s-au dat 332 ha.), iar echipele, înzestrate cu atelajele şi uneltele necesare, au fost permanentizate pe tarlale. Animalele de muncă sînt repartizate pe conducători, oameni ce răspund de bona lor îngrijire şi hrănire. Fără o astfel de organizare judicioasă a muncii şi fără introducerea unei evidenţe clare a fiecărei lucrări executate de oameni, nu ar fi fost posibilă aplicarea sistemului de plată suplimentară pentru sporurile de producţie.

Pentru culturi plantelor cerealiere şi tehnice, lucrările de bază — aratul, îngrăşatul terenului, semănatul — s-au defalcat pe echipe, cînd suprafeţele au fost mari şi pe brigăzi, cînd acestea au fost mai mici. Pentru lucrările de întreţinere, cerealele păioase s-au împărţit pe brigăzi, iar culturile prăşitoare s-au repartizat pe echipe şi oameni. Pentru întreţinerea şi recoltarea sfeclei de zahăr, bunăoară, fiecare colectivist a primit între 27—33 ari, în funcţie de puterea sa de muncă (sănătate, vîrstă) şi frecvenţa participării la muncile din ceilalţi ani.

N-o să expun aci regulamentul muncii în acord, ci îm numai să reliefez faptul că la această gospodărie acordul individual a dus la conteserea colectiviştilor pentru obţinerea unor producţii sporite la hectar. Cantitatea şi calitatea muncii au crescut simţitor. În anul trecut, cînd s-a aplicat munca în acord individual, sporul de producţie pe hectar a fost de 2032 kg. porumb faţă de anul 1955, iar pe gospodărie s-a realizat un plus faţă de plan de peste 81,2 vagoane porumb ştiuleţi. De asemenea, la sfecla de zahăr, producţia medie planificată a fost depăşită cu 11.516 kg. la hectar, pe gospodărie obţinîndu-se un spor de 150 vagoane, ceea ce le-a adus colectiviştilor un venit de 452.578 lei şi peste 15.000 kg. zahăr. În ceea ce priveşte floarea-soarelui, plata suplimentară s-a aplicat pe echipe, deoarece recoltatul şi bătutul, din motive obiective, nu s-au putut defalca pe om. Cu toate acestea şi aci sporul de producţie faţă de plan a fost de 816 kg. la hectar.

Anul trecut colectiviştii care au lucrat în sectorul vegetal au primit ca plată suplimentară pentru depăşirile de producţie 183.000 lei, 7000 kg. zahăr şi 12 vagoane de porumb. Iată şi un exemplu: Ion Suciu a îngrijit 0,24 ha. cu sfeclă de zahăr. De pe această suprafaţă a recoltat 12.390 kg., depăşind producţia planificată cu 5.430 kg. Pentru sporul realizat el a fost retribuit cu 1220,75 lei (adică cu valoarea a 50 la sută din producţia cu care a depăşit planul) şi 27 kg. zahăr.

Introducerea sistemului de plată suplimentară a avut efecte pozitive şi în sectorul zootehnic. Acesta numără acum 143 taurine, 750 porci, 600 oi, 820 păsări, 106 familii de albine etc. La ferma vacilor de lapte, de pildă, pentru fiecare vacă mulgătoare (cu 1500—2000 litri lapte anual), pentru depăşirea producţiei, îngrijitorul a fost retribuit cu 20 la sută din plusul obţinut, procent care urcă progresiv pînă la 35 la sută pentru vacile cu peste 3.000 litri lapte anual.

Gospodăria colectivă din Lenauheim, aşa cum am văzut, a realizat recolte mari la hectar, ceea ce i-a dat posibilitatea să contracteze cu statul însemnate cantităţi de produse vegetale şi animale. Numai prin aceste contractări, gospodăria a încasat în 1957 suma de 3.288.456 lei.

În acest an, prin sporirea producţiei vegetale şi zootehnice, s-a creat posibilitatea obţinerii unor venituri de peste 4.500.000 lei, cifră pe care colectiviştii din Lenauheim au înscris-o la loc de frunte printre obiectivele lor.

Ing. VIRGIL LAZĂR
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Timişoara

Păstrarea alimentelor — o problemă la ordinea zilei

(Urmare din pag. 1-a)

În felul următor: la 25 aprilie, cei de la I.A.T. au ridicat motorul frigiderului, care de atunci a rămas bun şi-dicat. După afirmaţiile multor responsabili de magazine şi bufete, în atelierele acestei întreprinderi s-ar afla nenumărate motoare în aceeaşi situaţie. În unele cazuri este şi vina responsabililor de unităţi, care nu au dat la reparat frigiderele încă din iarnă, aşteptînd primăvara. Oricare ar fi situaţia însă, este neîngăduit să tolerezi tărăgănări atît de păgubitoare ca cele ale acestei întreprinderi ce imobilizează în stare de nefunctionare sumedenie de frigidere. Costă prea mulţi bani şi prea multe alimente această atitudine inadmisibilă.

În raidul nostru am întîlnit şi frigidere care îndeplinesc doar un rol ornamental — la Alimentara 94 din Calea Griviţei 244, — care nu foloseşte la nimic, ci doar încurcă locul, am găsit şi răcitoare nefolosite — Bufetul Găeşti din Calea Griviţei 321, — răcitoare care cu mici cheltuieli ar putea fi puse în stare de funcţiune, împiedicîndu-se astfel alterarea unor alimente.

În general, în cursul raidului nostru am constatat că există preocupare în unităţile alimentare şi de alimentaţie publică pentru păstrarea alimentelor, dar totodată există încă rezerve interne pentru punerea în valoare a numeroase mijloace de conservare a alimentelor. Credem că sfatul popular al Capitalei şi cele ale raioanelor în subordine ar trebui să facă o temeinică analiză pe teren în această privinţă, luînd imediat măsuri de remediere a deficienţelor.

SANDU MANEA

Alături de coș

De la fereastra vagonului de tramvai, dacă faci o călătorie mai lungă, privirii i se oferă o multitudine de aspecte din forfota cotidiană a Capitalei. Și deloc curios, aceleași și aceleași locuri — fie ele văzute zilnic — arată mereu altfel, deși fundalul tabloului se păstrează neschimbat. Variata panoramică e asigurată de permanentul du-te-vino al pietonilor, de șirul vehiculelor, ca și de micile amănunte ce le surprinzi de la trecători.

Din mersul tramvaiului, dintr-o stație, dintr-o oprire la un „stop", vezi un bătrîn ajutat de o pionieră să treacă de pe un trotuar pe altul; o aglomerație veselă în fața unei vitrine sclipitoare, cu articole primăvărătice; doi tineri — un „el" și o „ea" — surîzători, de parcă au fost desprinși de pe un afiș, „tronînd" într-o birjă (e drept cam arhaică) lîngă un aparat de televiziune ce-l duc la ei acasă; o mamă ce nu slăbește din strînsoarea mîinii un copilaș de 4—5 ani, care se tot zmucește ca un cîrlan ce nu-și găsește astîmpăr pentru că a fost priponit... Dar poți să le înșiri pe toate cîte le vezi, unele doar într-o străfulgerare?

Voi mai zăbovi, totuși, asupra unui aspect, care — de fapt — m-a îndemnat la scrisul acestor rînduri. De la aceeași fereastră a vagonului de tramvai am văzut o tînără femeie căreia, dacă ar fi să-i prețuiesc vîrsta, nu i-aș da mai mult de 25 de ani. Stătea pe marginea trotuarului la capătul străzii Banu Manta, din spre bulevardul 1 Mai, și cojea, cu dichis, o portocală cît o mingea. Cînd a terminat „treaba" a desfăcut cîșul mîinii și a lăsat să cadă lîngă bordura trotuarului toată coaja curățată. După care, liniștită, a pornit la drum... Priveam coaja zvîrlită și coșul „Pentru hîrtie", aninat cîțiva pași mai încolo de Întreprinderea de Salubritate București (I.S.B.).

E drept că era vorba de o coajă de portocală și nu de o hîrtie, dar locul ei tot în acest coș era.

Din mersul tramvaiului m-am uitat apoi, de astă dată anume, la străzile și la coșurile pentru curățenie, înșirate de parcă s-o străjuiască. În unele locuri strada era „nimsă" cu bilete, ghemotoace de hîrtie, coji, etc. toate alături de coșuri. Și mi-am amintit atunci că pînă acum sînt puse în Capitală peste 3200 de coșuri pentru curățenie și oameni locmiți anume le au în grijă, să asigure buna lor funcționare. Cu toate acestea... știți cum arată fața lucrurilor.

Ordine, disciplină, curățenie, civilizație, sînt pentru noi părticele din preocupări obișnuite, din viața ce o făurim pe măsura unor aspirații și unor realități mereu mai luminoase. Or, practic, ca „alături de coș" nu poate face casă comună cu nici una dintre ele, cu nici una din acțiunile menite să dezrădăcineze obiceiuri ce nu onorează.

Cum s-o combatem? Simplu. Ne-a luat mîna pe dinainte sau furați de gînduri am lăsat să cadă pe caldarîm alături de coș un bilet de tramvai, o cutie goală de țigări, ambalajul unui pachet de ciocolată, o coajă de portocală. Repede, firește, luăm aminte la nepotrivitul nostru gest. Atunci, să ridicăm ce ne-a „scăpat" și să folosim coșul. Nu e o treabă ce ne-ar dezonora. Și iarăși cred că nu-i rușine să-i amintim unui uituc, surprins în culpă, că are la îndemînă un coș. I-am aduce aminte de anumite legi de convețuire civilizată, în comun, legi care încet, încet, trebuie să devină, și vor deveni, deprindere.

Ar putea spune unii: „În fond, ce atîta tărăboi pentru treaba asta!". Mi-aș lua îngăduința să le răspund: merită un tărăboi mai mare, pentru că pornind de la asemenea deprinderi mărunte, se pot stîrpi și alte practici asemănătoare, zvîrlindu-le în coș, nu alături.

B. BERCEANU

Organizarea vacanței de vară a pionierilor, școlarilor și studenților

Pentru desfășurarea în condițiuni cît mai bune a vacanței de vară a pionierilor, școlarilor și studenților, C.C. al U. T. M. și Comitetul Executiv al U.A.S.R. în colaborare cu C.C.S., Ministerul Învățămîntului și Culturii și alte organe de stat au luat, în acest sens, o serie de măsuri.

Astfel, circa 200 000 de copii și 4.000 elevi de școli medii își vor petrece vacanța în peste 300 tabere și colonii situate în cele mai pitorești colțuri ale țării; peste 4.000 studenți vor fi trimiși pentru odihnă și tratament la casele de odihnă ale C.C.S. și în stațiuni balneare.

La Casa Cataiman de la Sinaia va fi organizată o tabără internațională studențească, în cadrul căreia va avea loc un seminar internațional al redactorilor presei studențești.

Pe linie locală, în diferite regiuni ale țării vor fi de asemenea organizate o serie de tabere de odihnă care vor cuprinde un mare număr de studenți și elevi.

Pentru studenții, elevii și pionierii care nu vor merge în tabere și colonii, se vor organiza pe diferite trasee, numeroase excursii cu temă, cluburi turistice, expediții științifice, etc. De asemenea, se vor organiza activități cultural-educative și sportive în cluburi și case de cultură. Va fi disputată o cupă de natație a pionierilor din întreaga țară, iar în orașul București se va organiza „Cupa micilor fotboliști".

Un important număr de studenți și pionieri vor participa la schimburile turistice internaționale pe bază de reciprocitate cu țările vecine și prietene.

De la Direcția Miliției Capitalei

În ultimul timp, se observă în Capitală numeroase autovehicule (camioane, turisme, motociclete), circulînd cu viteză mai mare decît cea legală, necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, fără lumini și stop la numerele de ordine, cu numerele deteriorate, supraîncărcate sau cu încărcături care depășesc gabaritul autovehiculului; de asemenea, biciclete fără ochi de pisică și far.

Toate aceste contravenții săvîrșite de către conducătorii autovehiculelor respective se datoresc conducătorilor instituțiilor și întreprinderilor care folosesc această încălcare a normelor și instrucțiunilor privitoare la circulație.

Aceste contravenții se comit în număr foarte mare la autovehiculele destinate transportului în comun, ca autobuze, troleibuze și tramvaie, față de care conducerea I.T.B. nu a luat nici un fel de măsuri pentru îndreptarea situației.

Se atrage atenția pe această cale tuturor întreprinderilor, instituțiilor și persoanelor posesoare de auto-moto-vehicule, că autovehiculele găsite de organele de miliție săvîrșind contravențiile arătate mai sus vor fi oprite din circulație, luîndu-se măsuri de sancționare a conducătorului de vehicul și a celui care răspunde de problema transporturilor.

TELEGRAMĂ

CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII
Paris
213 rue Lafayette.
France

În aceste momente grele pentru poporul francez, cînd reacțiunea pune la cale instaurarea unei dictaturi militaro-fasciste printr-o lovitură de stat, sindicatele și oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu sentimente de solidaritate frățească puternicele acțiuni pe care le desfășoară C.G.T. și oamenii muncii francezi pentru a bara calea fascismului, pentru apărarea legalității republicane, pentru salvgardarea republicii.

Asigurîndu-vă că sîntem alături de marea voastră luptă, vă dorim succes în realizarea unității forțelor muncitorești și antifasciste, pentru apărarea republicii și a libertăților democratice, pentru lichidarea complotului fascist și a războiului colonialist în Algeria, pentru o Franță liberă, democratică și iubitoare de pace.

PREZIDIUL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. ROMÎNA

Festivalul internațional al teatrelor de păpuși și marionete

Joi, în cea de-a 8-a zi a Festivalului internațional al teatrelor de păpuși și marionete, ce se desfășoară în Capitala țării noastre, au continuat lucrările juriului.

Teatrul Național de Păpuși din Sofia a prezentat în fața juriului, dimineața, în sala Studio a Teatrului Național „I. L. Caragiale", piesa „Băiatul și vîntul", dramatizare după un basm popular de Nadia Trandafilova. Spectacolul a fost pus în scenă de artista emerită Maria Penkova, laureată a Premiului Dimitrov. Formația Muhlheimer Kasperltheater — R. F. Germană, a interpretat apoi piesa „Ghemul de lînă".

Seara, în sala „Orfeu", Teatrul de Păpuși din Moscova, de sub conducerea artistului Serghei Obraztov, a prezentat „Un concert neobișnuit". (Agerpres).

In atenția viticultorilor și pomicultorilor

* *

Pentru combaterea manei la viță de vie

Pentru a se lărgi raza de activitate a stațiunilor de avertizare a manei la viță de vie, stațiuni aflate în regiunile viticole, Institutul de cercetări horti-viticole a organizat la stațiunile sale din Valea Călugărească, Odobești, Drăgășani, Miniș, cîte 10—11 puncte de sprijin. Aceste puncte, înzestrate cu stațiuni meteorologice de gradul III, înregistrează datele privitoare la temperatură, precipitații și higrocopicitate, comunicîndu-le zilnic stațiunilor de avertizare de care depind. În felul acesta, există posibilitatea de a se acoperi zone cu condiții diferite cele mai variate, astfel ca avertizările de stropire să vină la timp în ajutorul viticultorilor.

Primele stațiuni de avertizare în sectorul pomicol

Institutul de cercetări horti-viticole a luat inițiativa de a înființa la stațiunile sale experimentale din Voinești, Fălticeni, Istrița, Bilcești, Cluj, Geoagiu și București, stațiuni de avertizare a apariției bolilor și dăunătorilor la pomii fructiferi. La aceste stațiuni, primele din țară, s-a cercetat în această perioadă apariția rapănului la măr și păr. Urmărindu-se factorii meteorologici și în funcție de ei, dezvoltarea ciupercii care provoacă această boală, s-au dat pomicultorilor din regiunile respective indicații precise asupra momentului optim cînd trebuie efectuate stropirile pentru a da rezultatele cele mai bune.

Articole de sezon produse de cooperația meșteșugărească

În scopul satisfacerii cerințelor de sezon, lucrătorii din numeroase cooperative de producție meșteșugărească din țară, produc felurite articole. În Capitală, s-a luat măsura deschiderii unui centru de comandă pentru încălțăminte ușoară cu fețe de pînză, iar altul pentru încălțăminte din timpletituri de piele. De asemenea, un număr de centre de comandă au fost pregătite pentru a executa sandale din vinilin.

La alte cooperative se acordă o deosebită atenție confecțiilor de vară. Lucrătorii de la cooperativa „Deservirea" din Sighet, au produs un însemnat număr de costume de doc, croite cu eleganță, precum și cămăși bărbătești „sport" după noi modele. La cooperativa „Unitatea" din același oraș, se produc costume de baie din lînă și bumbac. Un număr de 25.000 sacoșe sport au fost executate la cooperativa „Munca și arta" din București.

INFORMAȚII

În cursul zilei de ieri, Academia R.P.R. a primit vizita acad. Sava Ganovschi, vicepreședinte al Academiei Bulgare de Științe. Oaspetele străin s-a interesat de activitatea științifică a Academiei R.P.R. pe anul 1957, precum și de planul de cercetări științifice al Academiei pe anul 1958.

★

Scriitorul Abdul Rahman Abukos, redactor șef al ziarului „Al Watan" din Alep (Republica Arabă Unită), care se află în țara noastră cu ocazia Congresului O.I.Z., a avut joi o întrevedere cu Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S.

★

Aseară a avut loc în sala cinematografului „Maxim Gorki" din Orașul Stalin, premiera festivă a filmului sovietic „Zboară cocorii", film distins cu Marele Premiu al Festivalului Filmului de la Cannes.

★

Între 2—9 iunie are loc la Moscova o conferință despre meteoriți, la care vor participa în afară de oamenii de știință sovietici o seamă de invitați din alte țări. A fost invitată și o delegație din R.P.R.

★

Observatorul Astronomic București, ne-a informat ieri: Marele satelit sovietic se vede acum seara numai la latitudini boreale mai mici de 25 grade, iar dimineața numai la latitudini australe de 60 grade.

Nu este de așteptat ca satelitul să fie din nou văzut în țara noastră mai devreme de două săptămîni.

★

La invitația C.C. al Crucii Roșii a R. P. Bulgaria o delegație a Crucii Roșii romîne a plecat în R. P. Bulgaria, unde timp de o săptămînă va vizita diferite secții și formații de Cruce Roșie din R. P. Bulgaria și va face un schimb de experiență cu activiști frunteși ai Crucii Roșii bulgare.

★

Pentru a stabili legături cît mai strînse cu institutele de specialitate din străinătate, conducerea Institutului de cercetări horticole din București a luat inițiativa de a trimite acestora, odată cu revista „Grădina, via și livada", o scrisoare în care se solicită schimburi de material documentar. Răspunsul la această cerere nu a întîrziat: la institut au început să sosească publicații de specialitate de la diverse institute științifice din U.R.S.S., Polonia, Italia, Anglia, Ceylon etc.

★

De două zile orașul și regiunea Constanța găzduiesc o delegație de ziariști străini ai unor organe de presă din Mexic, Chile și Brazilia. Oaspeții au vizitat portul, Muzeul regional de arheologie, institutii de stat, iar în regiune stațiunea I.C.A.R. Murfatlar, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective.

★

Între 1—8 iunie va avea loc în orașul Iași prima consfătuire pe țară a specialiștilor în domeniul geometriei și topologiei, organizată de către Academia R.P.R. Consfătuirea se va bucura de prezența unor matematicieni cu renume mondial din Uniunea Sovietică, Anglia, Statele Unite, R.P. Ungară, R.P. Polonă, Turcia, Franța, Italia și R. Cehoslovacă.

★

În zilele de 31 mai, 1 și 2 iunie 1958, va avea loc cea de a doua sesiune centrală a „Lecturilor pedagogice" la care vor participa cadre didactice, activiști din învățămînt din toate regiunile țării și din orașul București.

Se vor prezenta lucrări în plenară și pe secții.

Deschiderea sesiunii va avea loc sîmbătă 31 mai orele 8,30 în sala de festivități a școlii medii nr. 22 (Gh. Lazăr), b-dul 6 Martie nr. 28.

★

În Editura politică a apărut „Materialismul dialectic despre categorii" de Radu Tomologă, în lucrare se arată ce sînt categoriile și care este semnificația lor pentru cunoașterea științifică și pentru transformarea naturii și a societății.

★

Romaine Proctor, președintele Asociației Naționale a Păpușarilor din S.U.A. și prof. Marjolie Batchelder Mc. Pharlin, care participă la Festivalul International al Teatrelor de Păpuși și Marionete, au făcut în cursul zilei de ieri o vizită la I.R.R.C.S. unde au fost primiți de vicepreședintele Octav Livezeanu.

★

După cele două concerte prezentate în țara noastră, Orchestra simfonică din Philadelphia, sub conducerea dirijorului Eugene Ormandy, a părăsit joi dimineața Capitala plecînd în Uniunea Sovietică, în continuarea turneului pe care îl întreprinde în Europa.

★

Inginerul Alfred Schnell, vicepreședinte al Asociației Austria-Romînia, care se află în țara noastră, a făcut o vizită în cursul zilei de joi secretarului general al I.R.R.C.S. Virgil Mănoiu.

★

Miercuri a sosit în Capitală, în cadrul convenției culturale dintre R.P.R. și Republica Cehoslovacă, dr. Vladislav Schreiber, endocrinolog. Tot miercuri a sosit, în cadrul convenției culturale dintre R.P.R. și R.D.G., Horst Hamayer, redactor șef adjunct al ziarului „Freies Wort".

★

Institutul Agronomic Timișoara aduce la cunoștința tuturor absolvenților Facultății de Agricultură și ai Facultății de Zootehnie, serii mai vechi, fără examen de stat, că ultima sesiune pentru susținerea acestui examen este aceea care va avea loc între 25 iunie —10 iulie 1958.

Cei interesați se pot adresa din timp Institutului Agronomic Timișoara, Piața Unirii nr. 1, unde vor primi relații suplimentare.

★

Zilele trecute în saloanele Muzeului Unirii din Iași s-a deschis expoziția pictorului ieșan Eugen Bouscă. Expoziția cuprinde un număr de 67 lucrări, reprezentînd ilustrații la „Făt frumos din lacrimă" de M. Eminescu, la „Moartea lui Fulger" de G. Coșbuc.

★

Ieri seară a avut loc la cinematograful de vară din Bacău primul spectacol cinematografic pe ecran lat. A rulat filmul „Tosca".

Sport

Progresul București-Newcastle (Anglia) 1-1

Echipa engleză de fotbal Newcastle, în vizită prin țara noastră, a oferit ieri după amiază publicului bucureștean unul dintre cele mai reușite spectacole fotbalistice, cu prilejul inițierii susținute cu **Progresul București**, pe stadionul 23 August.

Cu un joc bazat pe o tehnică minunată și pe o condiție fizică fără reproș, la care s-au adăugat, în plus, coeziunea echipei și valoarea individuală mai ridicată a unora dintre jucători, Newcastle a dat deplină satisfacție spectatorilor — care i-au acordat aplauze neprecupețite.

Cu acest partener de joc, Progresul București s-a găsit în serioasă dificultate, mai ales că ieri nu a avut o zi prea bună. Cu toate acestea, a perseverat în luptă, s-a zbătut să se păstreze la nivelul adversarului și a terminat partida cu satisfacția unui rezultat de egalitate (1—1) pe care puțini îl mai scontau posibil.

Prima repriză a fost la dispoziția echipei oaspe, care a întreprins o serie de atacuri izbutite pe extreme — Hughes (7) și Mitchel (11) — dar și pe centru, unde White (9) a făcut dovada unei clase ridicate și a unui simț deosebit al jocului. Contraatacurile echipei Progresul au reținut și ele atenția — uneori chiar au „tăiat" respirația spectatorilor — prin situațiile create. Două ocazii deosebite a ratat Dinulescu (min. 4 și 22), permițînd intervenții spectaculoase portarului Simpson, în „duelurî" de la 4—6 metri. Oaspeții, la rîndul lor, n-au rămas datori, obligîndu-l pe portarul Mîndru să execute unele plonjoane în extremis. **O singură dată a reușit însă să-l „bată" și anume în min. 33, cînd White (9) îl lansează excelent pe Mitchell, prin centrul apărării bucureștene, în imediata apropiere a careului de 16 metri. Intrat singur în careu, Mitchell nu-și face nici o problemă, n-are nici o ezitare, și înscrie sigur.**

În repriza a doua, Progresul inițiază unele atacuri mai hotărîte, care-i dau pe alocuri avantaj teritorial și ocazii de marcare. În minutul 50, de pildă, o centrare a lui Oaidă ajunge la Ozon care de la cîțiva metri — împinge mingea spre poartă. Respinge însă de pe linie fundașul Keith (2), într-o fază în care portarul Simpson fusese depășit de balon. Oaspeții reacționează prompt și din situațiile ce și le-au creat în această parte a jocului, mai deosebită a fost cea din min. 73, cînd un șut al lui White (9) a lovit jos, una din barele porții — în partea opusă celei care se afla plasat portarul Mîndru.

Și totuși, scorul s-a schimbat finalmente. Banciu (intrat în joc în minutul 68, în locul lui Matelanu) șarjează puternic printre apărătorii englezi și nu se lasă oprit, din această acțiune personală, pînă cînd nu înscrie (min. 81), egalînd situația și pecetluind scorul, cu toate atacurile insistente ale jucătorilor englezi, care ar fi vrut să forțeze victoria în final.

Rezultatul și calitatea spectacolului au mulțumit asistența care, probabil, ca și noi a apreciat mai mult dintre jucători pe **Keith (2), White (9), Franks (6)** și **Hughes (7)** dintr-un ansamblu omogen și bine pus la punct — ca și pe **Mîndru** și, într-o oarecare măsură pe **Banciu** pentru că în puținul timp cît a jucat, a dat agresivitate unei „triplete" ieri altminteri foarte ștearsă (Ozon, simplu figurant!).

★

În deschidere, **Farul Constanța** a terminat la egalitate, 1—1, cu **Combinatul Poligrafic Casa Scinteii**, într-o partidă contînd pentru campionatul categoriei B, în care am înregistrat replica curajoasă și de efect a echipei bucureștene.

B. B.

Turul ciclist al regiunii Stalin

CLUJ. Dinamovistul D. Munteanu a fost revelația celei de-a IV-a etape a Turului ciclist al regiunii Stalin desfășurată joi pe ruta Sibiu-Cluj (160 km). El a cîștigat etapa pe ultimii 7 km cînd a evadat sosind la Cluj cu un avans de peste 1 minut. Pe locul doi a sosit I. Hora (Dinamo) urmat de Pelcaru (combinata I). În urma acestei victorii, D. Munteanu a preluat tricoul galben de la I. Vasile fiind primul în clasamentul general, cu 16h34'55". Îl urmează în ordine I. Vasile (C.C.A.) cu 16h38'51" și Gh. Calciscă (Dinamo) cu 16h36'49". Pe echipe conduce C.C.A. urmată de Dinamo. Astăzi este zi de odihnă. Simbătă etapa a V-a Cluj-Sibiu.

Ştiri

În turneul în Uniunea Sovietică al echipei de fotbal **Jiul Petroșani** a intervenit unele schimbări de jocuri. Îl înseram din nou, în forma lui definitivă: la 27 mai, cu **Sahtior Stalino**, la 30 mai cu **Tractorul Stalingrad**, la 3 iunie cu **TSKMO MOSCOVA**.

● Al doilea joc dintre echipele C.C.A. București și Akademik Sofia, contînd pentru competiția internațională de baschet „Cupa campionilor europeni", se va desfășura simbătă 24 mai la Sofia. În vederea acestui meci echipa campioană a țării noastre a părăsit Capitala joi la amiază, plecînd cu avionul la Sofia.

● Echipa reprezentativă de fotbal a Argentinei a sosit în Europa în vederea turneului final al campionatului mondial de la Stockholm. Într-un meci de antrenament susținut miercuri la Milano, fotbaliștii argentinieni au învins cu 2—0 (2—0) echipa Internazionale.

„Neocapitalismul" și criza generală a sistemului capitalist

Din momentul în care Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a destințat unitatea mondială a sistemului capitalist scindînd lumea în două sisteme opuse, capitalismul a intrat în perioada crizei sale generale care îl va însoți pînă la sfîrșitul său definitiv. Au trecut, de la momentul istoric al apariției crizei generale vreo patru decenii. În acest răstimp, relativ scurt, imperialismul a produs un al doilea război mondial și a adus omenirii nemăsurate suferinți și nenorociri; el a ieșit din acest război mai îmbătrînit și mai bolnav ca înainte. Criza generală a capitalismului s-a agravat. Dar așa precum unii bătrîni sau mai bolnavi, condamnați la moarte de legile implacabile ale naturii, mai cunosc, înainte de a-și da sfîrșitul, unele scurte și trecătoare faze de înviorare care trezesc speranțe nefondate, și actualul capitalism muribund a trecut sau mai trece încă — printr-un moment al ultimei faze a vieții sale, care a trezit speranțe deșarte în conștiința burgheziei contemporane și a stimulat creația cîntăreților burghezi și revizioniști ai capitalismului. Se știe că de o bucată de vreme lumea capitalistă nu a mai cunoscut o mare criză mondială de supraproducție, că indicele producției industriale a ansamblului țărilor capitaliste a trecut de la 100 în 1938, considerat ca an de bază, la 230 în trimestrul II 1956, că în ultimii cîțiva ani țările capitaliste au trecut printr-o conjunctură favorabilă, că s-a dezvoltat volumul investițiilor, că au crescut într-o oarecare măsură capacitățile de producție. Totodată, economia politică burgheză — față de care revizioniștii nu pregetă să-și manifeste admirația — și-a creat, de la Keynes încoace, unele instrumente de intervenție economică a statului care exercită, fără îndoială, o anumită influență asupra efectelor (dar nu asupra cauzelor) bolilor incurabile ale capitalismului.

Toate acestea nu puteau să nu fie folosite și de către revizioniști în interesul conservării capitalismului. Ei neagă nu numai criza generală a capitalismului, dar cer să fie revizuită și învățătura lui Lenin despre imperialism. După aceștia, capitalismul postbelic și-ar fi pierdut chipurile vechile sale caracteristici; el nu ar mai intensifica exploatarea proletariatului, nu ar mai duce la pauperizarea acestuia, ci la ridicarea continuă a nivelului său de trai; exportul de capital și tendințele expansioniste și-ar fi pierdut vechea lor însemnătate; intervenția economică a statului ar putea asigura acum o dezvoltare echilibrată, fără șomaj, fără crize de supraproducție, etc. Nu am mai avea deci de-aface cu vechiul și cunoscutul imperialism, nu ar fi vorba de o criză generală a capitalismului și cu atît mai puțin de agravarea ei după cel de-al doilea război mondial; dimpotrivă, spun revizioniștii, s-a format un „neocapitalism" capabil să procure muncitorilor o situație materială tot mai bună, să asigure o dezvoltare economică în interesul majorității populației și o trecere treptată spre socialism fără revoluție, fără expropierea capitaliștilor și fără dictatura proletariatului, ci cu păstrarea dominației economice și politice a burgheziei. Acest „neocapitalism" de colorătură „socialistă" și de origină reformistă nu se deosebește în fond de „capitalismul popular" de colorătură capitalistă și de origină burgheză.

Odată cu negarea crizei generale a capitalismului au fost negate pînă și periodicele crize economice de supraproducție. La începutul anului trecut, G.D.H. Cole scria în „Cahiers Internationaux" că sistemul capitalist „a depășit contradicțiile sale într-o astfel de măsură încît criza finală nu se va mai produce probabil niciodată..." Dar chiar în anul în care revizionismul făcea această previziune arogantă și gălnoasă, stagnarea economică se manifesta în unele țări din Europa Occidentală și în Statele Unite, principala țară a capitalismului contemporan.

Tezele revizioniștilor sînt absurde; ele neagă în fond legile economice obiective ale sistemului capitalist. Nu mai acționează oare, în condițiile capitalismului „renăscut și purificat" de după război, legea plusvalorii, legea nașterii și creșterii profitului capitalist, legea valorii forței de muncă și a salariului, legea acumulării capitaliste? Nu se mai produce oare pauperizarea proletariatului, nu mai există șomaj, a dispărut dezvoltarea ciclică, întreruptă de crize de supraproducție, a economiei capitaliste? Este foarte ușor să dai un răspuns negativ la aceste întrebări dar este greu, chiar imposibil, să și demonstrezi valabilitatea teoretică și practică a unui astfel de răspuns. Legile economice obiective ale sistemului capitalist continuă să acționeze, contradicțiile lui nu au dispărut, ci s-au agravat. „Înviorarea" dinainte de moarte nu-i va prelungi viața, ci i-o va scurta, pentru că ea ridică la un nivel și mai înalt problemele destrămării sistemului colonial, ale îngustării relative a pieței capitaliste, ale șomajului, problema contradicției fundamentale a capitalismului: socializarea producției a atins un grad mai înalt ca oricînd în capitalism tocmai pentru că în ultimii ani s-au dezvoltat forțele de producție, a început introducerea automatizării, au apărut unele ramuri noi ale producției industriale, a crescut gradul de concentrare a producției, au sporit proporțiile acumulării, s-a dezvoltat centralizarea și monopolizarea capitalului, dar în același timp însușirea rezultatelor producției a rămas privat-capitalistă și dreptul de hotărîre în domeniile vitale ale vieții economice a rămas în mîinile unui număr redus de monopoliști care impun și practică, subordonîndu-și aparatul de stat, o politică economică, socială, militară, internațională care tinde, în concepția lor, să mai păstreze în viață sistemul capitalist.

Printre susținerile revizioniștilor figurează și încriminarea pe care ei o aduc economiștilor marxiști cu privire la pretinsul refuz al acestora de a vedea și recunoaște ceea ce este nou în capitalismul de după ultimul război mondial. Economiștii marxiști ar încerca să mai fie marxiști dacă ar refuza să păstreze legătura cu viața, să analizeze realitatea contemporană și să generalizeze noul. Cînd au absolutizat oare economiștii marxiști tendințele spre stagnare pe care le conține capitalismul monopolist și cînd au negat ei că sistemul capitalist ar mai fi în stare de o anumită dezvoltare a forțelor de producție, de un anumit progres tehnic? Nu a constatat și nu a teoretizat oare învățătura marxist-leninistă asemenea fenomene și procese noi cum sînt înlocuirea capitalismului cu socialismul în proporții care astăzi cuprind o treime a lumii, sau destrămarea sistemului colonial al imperialismului, sau agravarea problemei pieților? Și nu sînt acestea elemente ale teoriei leniniste cu privire la criza generală a sistemului capitalist? Nu se ocupă oare economiștii marxiști de descoperirea acelor aspecte ale capitalismului postbelic care conferă acestuia unele particularități și a căror generalizare științifică ar putea duce la dezvoltarea teoriei despre criza generală?

Un asemenea aspect pare să fie, de pildă, capitalismul monopolist de stat. Cercetarea științifică amplă și multilaterală a capitalismului monopolist de stat ar putea duce eventual la concluzia că el a sjuns să constituie o trăsătură a crizei generale a capitalismului.

Definindu-se capitalismul monopolist de stat, s-a înțeles, deobicei, doar subordonarea de către monopolurile capitaliste a aparatului de stat și folosirea acestuia pentru a interveni în economie, mai ales în legătură cu militarizarea, în scopul asigurării profiturilor monopoliste și al consolidării atotputerniciei capitalului financiar. Definiția aceasta, fără îndoială justă, pare să fie însă incompletă (vezi în această privință studiile unor economiști marxiști ca, de exemplu, Zieschang sau Pesenti) pentru că ea nu relevă decît unul din aspectele importante ale fenomenului și anume aspectul impunerii de către monopoluri a unei politici economice de stat subordonată intereselor lor. Definiția lasă însă necaracterizate condițiile economice în care intervenția economică a statului în folosul monopolurilor, în formele și proporțiile actuale, devine posibilă și chiar inevitabilă. Problema a fost ridicată încă de Engels spre sfîrșitul secolului trecut. Vorbind despre dezvoltarea forțelor de producție căreia i-a dat naștere capitalismul și despre socializarea unor mase mari de mijloace de producție sub forma societăților pe acțiuni, Engels constata că, pe o anumită treaptă de dezvoltare, această formă nu mai este îndestulătoare, că apar trusturile care tînjesc la o socializare și mai concentrată și că „reprezentantul oficial al societății capitaliste, statul, trebuie să preia, în cele din urmă, conducerea producției". „Dar nici transformarea în societăți pe acțiuni (și trusturi), nici transformarea în proprietate de stat nu ia forțelor de producție caracterul lor de capital". Transformarea capitalismului monopolist în capitalism monopolist de stat — despre care și Lenin s-a ocupat mult în operele sale — și care a luat mai ales după cel de-al doilea război mondial o amploare deosebită, apare astfel ca un rezultat al socializării producției și al conflictului devenit extrem de acut între această și caracterul privat-capitalist al economiei. Este, prin urmare, capitalismul monopolist de stat un indice al „renovării" capitalismului, al modificării esenței sale, după cum susțin revizioniștii, sau este el, d'impotrivă, o dovadă pregnantă a parazitismului burgheziei, a conflictului exacerbat dintre caracterul social al producției și caracterul privat-capitalist al proprietății și al repartiției rezultatelor producției?

Indiferent dacă poate sau nu poate fi considerat ca o trăsătură a crizei generale, capitalismul monopolist de stat este o dovadă a decrepitudinii capitalismului, a depășirii sale istorice, a necesității exproprierii capitaliștilor și a înlocuirii vechiului sistem cu un sistem nou — socialismul. Unele teze revizioniste răstălmăcese această realitate și dau capitalismului monopolist de stat o interpretare tipic reformistă. Astfel, pentru John Strachey, de pildă, capitalismul de stat ar constitui începutul unei treceri progresive la socialism. Deci, capitalismul monopolist privat se dezvoltă și se transformă treptat și de la sine în socialism, de unde și inutilitatea exproprierii capitaliștilor și a dictaturii proletariatului. Strachey confundă pur și simplu capitalismul monopolist de stat cu socialismul, al pune semnul egalității între doi termeni care se exclud reciproc în mod absolut, căci statul capitalismului monopolist nu poate interveni în economie decît în scopul conservării dominației economice și politice a capitaliștilor și împotriva proletariatului, iar statul socialist nu poate apare decît după răsturnarea puterii burgheziei și instaurarea dictaturii proletariatului, care va conduce economia împotriva capitaliștilor și în folosul revoluției și al poporului muncitor. Capitalismul monopolist de stat nu se confundă deci cu socialismul, dar el „reprezintă cea mai deplină pregătire materială a socialismului, constituie pragul lui, este acea treaptă a scării istorice între care (treaptă) și treapta numită socialism nu există nici o treaptă intermediară".

Cît de indisolubil este legat capitalismul monopolist de stat de starea muribundă a capitalismului și de criza sa generală rezultă și din faptul că politica de militarizare a economiei este forma cea mai importantă de intervenție a statului burghez în economia țărilor imperialiste. Cifrele cheltuielilor militare directe prevăzute în bugetele statelor imperialiste sînt mai mult decît impresionante: S.U.A. au cheltuit în 1951 — 22,3 miliarde dolari, iar în 1956 — 40,5 miliarde. Acum în urma apariției crizei economice s-au produs noi majorări ale cheltuielilor militare: Anglia a cheltuit în 1951 — 774 milioane lire sterline și în 1956 — 1405 milioane; Franța: în 1951 — 881 miliarde franci, în 1956 — 1180 miliarde; Germania occidentală: 7915 milioane mărci în 1951 și 11.902 milioane în 1956 (inclusiv cheltuielile de ocupație). Cheltuielile militare totale ale puterilor imperialiste s-au ridicat în ultimii 10—11 ani la mai multe sute de miliarde de dolari. Acum cîțiva ani s-a făcut în S.U.A., de către o mare personalitate a vieții politice, declarația că economia americană este o economie de război și că „prosperitatea americană este o prosperitate de război". Imperecherea aceasta cauzală a războiului și a prosperității este monstruoasă și caracteristică. A fost dată astfel, de pe poziții cele mai autorizate ale oficialității americane, cea mai succintă și mai pregnantă definiție și politicii economice a statului american și țelurilor esențiale ale capitalismului monopolist de stat. Ce s-ar mai putea adăuga aici despre un sistem social-economic care pretinde a exista și prospera, care pretinde că a înflorit și s-a renovat, printr-o nemaipomenită risipă de muncă socială și prin colosale distrugeri materiale și umane? Nu sînt oare programele de înarmări și „prosperitatea prin război" manifestări evidente ale crizei generale a capitalismului, certificate de decrepitudine pe care puterile imperialiste și le autoeliberează ca un semnul prevestitor al unui sfîrșit inevitabil?

În timp ce criza generală a capitalismului s-a agravat după cel de-al doilea război mondial, „neocapitalismul" a sucombat înainte de a se fi născut.

IOSIP ANGHEL

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Situația din Franța și Algeria

Guvernul francez dorește revizuirea constituției

PARIS 22 (Agerpres). — Joi seara a avut loc o nouă ședință a Consiliului de Miniștri în legătură cu reforma constituției. După cum se știe, prin această reformă se urmărește limitarea simțitoare a prerogativelor parlamentului și să transfere guvernului o parte din ele.

Guvernul francez încearcă în continuare să intensifice contactele cu rebelii din Algeria. La scurtă vreme după ce s-a anunțat că generalul Lorillot, șeful marelui stat major va pleca la Alger, agenția United Press relatează că Chevigne, ministrul Apărării, și alți membri ai guvernului au avut zilele acestea convorbiri cu generalul Jülle, șeful de cabinet al generalului Salan, sosit recent la Paris. Obiectul tuturor acestor tîrguieli dintre guvernul francez și generalii rebeli este sporirea eforturilor militar și intensificarea războiului din Algeria. Ele constituie indicii că guvernul Pflimlin nu folosește împuternicirile ce i-au fost acordate de Adunarea Națională pentru a înăbuși complotul împotriva republicii, ci pentru a face concesii acelor cercuri care în mod deschis și fără rezerve cer instaurarea dictaturii militaro-fasciste a lui De Gaulle.

Rebelii continuă să manevreze pentru a-l aduce la putere pe De Gaulle

PARIS 22 (Agerpres). — Miercuri seara a avut loc la Alger o conferință de presă organizată de așa-numitul comitet de salvare publică. După cum reiese din declarațiile făcute cu acest prilej de colonelul Lacheroy, *întreaga activitate a rebelilor din Algeria continuă să se desfășoare sub lozinca aducerii lui De Gaulle la putere.*

La Oran a avut loc joi un miting organizat de ultracolonialiști. Au vorbit Soustelle, fugit recent de la Paris la Alger, și generalul Massu. Ambii au vorbit din nou despre „victoria finală" a rebelilor.

Comitetul salvării publice din Alger a dat publicității joi seara un apel adresat parlamentarilor francezi, în care le cere „să rămînă în metropolă pentru a desfășura acolo lupta necesară". Prezența lor în Franța, se spune în apel, este indispensabilă și ei trebuie să se considere mobilizați pe loc în lupta pentru un guvern De Gaulle.

Masele populare dau ripostă elementelor de dreapta

ÎN ACESTE ÎMPREJURĂRI LUPTA OAMENILOR MUNCII FRANCEZI PENTRU APĂRAREA REPUBLICII CONTINUĂ CU TOT MAI MULTĂ INTENSITATE. În ziarul „L'HUMANITE", Waldeck Rochet, membru în Biroul politic al P.C.F., atrage atenția: „Oamenii muncii și republicanii au obținut primele succese importante dar lupta încă nu s-a terminat. Complotiștii nu au renunțat la planurile lor și victoria republicii nu a fost încă asigurată. Nu trebuie să se uite că complotiștii au creat în Algeria o bază pentru presiuni asupra Franței, pentru a lichida organele republicane și pentru a instaura dictatura personală a lui De Gaulle. Aici, la Paris chiar, De Gaulle și complicii săi își intensifică presiunile asupra guvernului și parlamentului".

Informațiile primite din Franța arată că în întreaga țară se constituie continuu noi comitete de vigilență republicană.

În întreprinderile industriale, în instituțiile de stat, în instituțiile de învățămînt, în spitale, cartiere de locuit din regiunea Paris au fost create zeci de comitete antifasciste. Numeroase consilii municipale din întreaga Franță desfășoară o intensă activitate în vederea mobilizării maselor populare pentru apărarea republicii.

După cum relatează presa, la 21 mai a avut loc o întrunire a Asociației foștilor soldați din Algeria care a lansat un apel către toți acei care au luptat în Algeria, cerîndu-le să se opună încercărilor de a transforma armata într-o unealtă împotriva puterii civile și a instituțiilor democratice.

Asociația a ales ca nou președinte pe Jean-Jacques Servan Schreiber, fost locotenent în Algeria, care, după cum se știe, a publicat în paginile ziarului „EXPRESS" o serie de reportaje demascînd atrocitățile comise de trupele colonialiste împotriva populației algeriene.

O declarație a secretarului general al Ligii Arabe

CAIRO 22 (Agerpres). — China Nouă transmite: Secretarul general al Ligii Arabe a declarat reprezentanților presei ca a primit rezoluțiile adoptate în cadrul Conferinței de la Tanger și că Liga Arabă sprijină înființarea unui guvern algerian liber. El a arătat că statele membre ale Ligii Arabe vor recunoaște acest guvern îndata ce va fi constituit.

Ahmad Tevfik el Madany, reprezentant al Frontului național de eliberare algerian, a declarat că Republica algeriană liberă va adera la Liga Arabă îndata ce va fi proclamată.

De ce a fost expulzat din Elveția ziaristul belgian Joli

BERNA 22 (Agerpres). — Ziaristul belgian Pierre Joli a fost arestat la cererea de autoritățile elvețiene. După cum transmite agenția United Press, el va fi expulzat din țara pentru că la o conferință de presă a declarat ca generalul de aviație francez Chassin a fugit în sudul Franței un complot de salvare publică care intenționează să lupte pînă la răsturnarea actualului regim din Franța.

Aceste declarații ale lui Pierre Joli, care a precizat ca se află în legătură cu generalul Chassin, au fost considerate de autoritățile elvețiene ca o încălcare a neutralității Elveției.

O manifestație a feroviarilor din Vitry

Desen din ziarul englez „Daily Mirror"

Agravarea relațiilor franco-tunisiene și franco-marocane

• Avioane franceze au bombardat un aeroport tunisian • Guvernul Tunisiei s-a adresat O.N.U. • Unități franceze au ocupat un post de frontieră marocan • Declarațiile provocatoare ale lui Salan

PARIS 22 (Agerpres). — Evenimentele petrecute în ultimele zile în Tunisia și Maroc confirmă gravele pericole pe care le prezintă pentru aceste țări putchul militaro-fascist al generalilor rebeli de la Alger. Într-o cuvîntare rostită la Radio, președintele Tunisiei Burghiba a anunțat joi că ÎNTRE FRANCEZI ȘI TUNISIENI S-AU DESFĂȘURAT LUPTE PE AEROPORTUL DE LA GAFSA, DE PE ACEST AEROPORT SITUAT LA 300 KM. SUD DE TUNIS, ÎN APROPIEREA FRONTIEREI CU ALGERIA, AU DECOLAT PATRU AVIOANE FRANCEZE CARE AU BOMBARDAT APOI AEROPORTUL. Aceste avioane aterizaseră cu o zi înainte pe acest aeroport și au încercat joi să străpungă blocada impusă de autoritățile tunisiene. Burghiba a arătat că DUPĂ BOMBARDAMENT S-A PRODUS DE ASEMENEA O CIOCNIRE ÎNTRE GARZILE NAȚIONALE TUNISIENE ȘI UN DETAȘAMENT FRANCEZ. Președintele Burghiba și-a exprimat teama că incidente similare celor de la Gafsa și celui de acum cîteva zile de la Ramada, s-ar putea repeta și a **anunțat că a adus la cunoștință O.N.U. faptele petrecute.** BURGHIBA A CERUT EVACUAREA GRABNICĂ A TRUPELOR FRANCEZE DIN TUNISIA, CONDIȚIE ESENȚIALĂ PENTRU ORICE SOLUȚIONARE A PROBLEMEI RELAȚIILOR FRANCO-TUNISIENE.

Tot joi seara s-a dat publicității la Tunis o declarație a secretariatului de stat tunisian în care se arată că mișcările combinate ale trupelor franceze din sudul Tunisiei și ale forțelor franceze din Algeria, în apropierea frontierei cu Tunisia, **ilustrează evoluția primejdioasă a tendințelor de a aplica în practică planurile elaborate de mult în vederea reducerii Tunisiei.**

O îngrijorare similară este exprimată în protestul vehement adresat de guvernul marocan guvernului francez în legătură cu acțiunea provocatoare săvîrșită de trupele franceze miercuri noaptea la granița algero-marocană. Comunicatul Ministerului de Externe marocan consideră că acțiunea trupelor franceze ar putea avea grave consecințe asupra relațiilor dintre cele două țări. **După cum s-a anunțat, este vorba de ocuparea unui post de frontieră marocan de către unitățile franceze.** Guvernul marocan a adresat Franței și o notă în care cere, după cum relatează agenția FRANCE PRESSE, IMEDIATA EVACUARE A TRUPELOR FRANCEZE DIN MAROC, CA URMARE A SITUAȚIEI INCORDATE DIN ALGERIA.

Situația creată în ultimele zile în aceste două țări nord-africane confirmă impresia comentatorilor politici că ultra-colonialiștii și generalii rebeli de la Alger intenționează să extindă războiul din Algeria asupra întregii Africi de nord. De fapt acest lucru a fost confirmat și de însuși generalul Salan care într-un interviu acordat ziarului „Evening Standard" a declarat că „în caz de nevoie" va ordona fără șovăire trupelor franceze să treacă frontiera algero-tunisiană.

Pe Champs Elysées...

În aceste zile, la Paris, pe Champs Elysée, restaurantele și cofetăriile nu mai sînt, ca altădată, înțesate de lume. Parizienii au acum altă grijă: răscoala generalilor din Algeria, recrudescența activității fasciștilor din metropolă. În fotografia de mai jos se văd, în dreptul meselor goale, autobuzele poliției franceze...

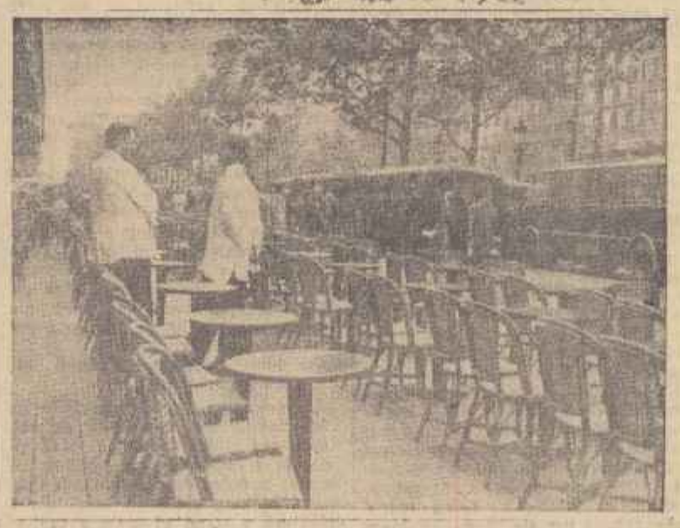

Primirea de către tovarășul Hrușciov a unor personalități conducătoare din țările socialiste

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: În cursul zilei de 21 mai a.c. N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit pe Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia și președinte al Republicii Cehoslovace. În aceeași zi N. S. Hrușciov a primit pe Władysław Gomułka, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

În cursul zilei de 22 mai N. S. Hrușciov a primit pe Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria și Raiko Damianov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a primit de asemenea pe D. Damba, prim secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, și pe L. Tende, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Comisiei de stat a planificării din R.P. Mongolă.

În aceași zi N. S. Hrușciov a primit pe Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G.

Convorbirile care au avut loc au decurs într-o atmosferă cordială.

Schimbul de scrisori dintre N. S. Hrușciov și Haraguti, președintele Consiliului general al sindicatelor din Japonia

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 mai a fost dat publicității schimbul de scrisori dintre N. S. Hrușciov și Y. Haraguti.

Răspunzînd la întrebarea președintelui Consiliului General al sindicatelor din Japonia, Yukitaka Haraguti, dacă Uniunea Sovietică poate promite că nu va ataca Japonia cu arme atomice în cazul cînd Japonia, inclusiv Okinawa, se va înțelege cu S.U.A. și Anglia să nu înarmeze țara cu armele nucleare și să nu aducă din străinătate aceste arme, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikita Hrușciov a declarat:

„Dacă pe teritoriul japonez nu vor exista baze militare străine, guvernul U.R.S.S. este gata să-și asume obligația de a nu folosi arme atomice și cu hidrogen împotriva Japoniei. Dacă anumite puteri ar păși pe calea agresiunii și ar dezlănțui un război nuclear, dar teritoriul Japoniei nu ar fi folosit de agresori împotriva U.R.S.S. și statelor prietene acesteia, guvernul Uniunii Sovietice este gata și în acest caz să-și asume obligația de a considera Japonia ca fiind exclusă din sfera de folosire a armei nucleare".

Dar, subliniază șeful guvernului sovietic, U.R.S.S. trebuie să fie ferm convinsă că teritoriul Japoniei, inclusiv Okinawa, nu poate fi folosită într-adevăr de nimeni pentru o agresiune împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor prietene acesteia.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **Nicolae Guină, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romîne în R.P.F. Iugoslavia și Liubo Radovanovici, Ambasador în Secretariatul de stat pentru Afaceri străine al R.P.F. Iugoslavia, au efectuat ieri la Belgrad, schimbul instrumentelor de ratificare a convenției cu privire la conservarea, întreținerea, reconstituirea și protecția bornelor și semnelor de frontieră care servesc la indicarea liniei de frontieră romîno-iugoslavă. (Agerpres).**

● *Pînă la 23 mai ora 6 dimineața, cel de-al treilea satelit artificial al pămîntului a efectuat 104 rotații în jurul pămîntului. (TASS).*

● **În cadrul Lunii prieteniei popoarelor, care se desfășoară în prezent în R.P. Ungară, la combinatul Csepel a fost organizată Ziua prieteniei ungaro-romîne. (Agerpres).**

● *La invitația lui K. E. Voroșilov, ieri a sosit la Moscova U. K. Kekkonen, președintele Republicii Finlandeze. (TASS).*

● **Junta guvernamentală din Venezuela a anunțat că va numi un consiliu consultativ pe lîngă guvern pînă la viitoarele alegeri parlamentare din noiembrie. Partidul comunist va fi reprezentat în acest consiliu de Gustavo Machado. (Agerpres).**

● Senatul american a aprobat sporirea cu 547 milioane dolari a taxelor poștale în S.U.A. (Ag.)

● Cunoscutul psiholog sovietic Aleksei Leontiev a anunțat că a fost dovedită pe cale experimentală existența în creierul omului a unor mecanisme speciale care înfăptuiesc compararea (confruntarea) diferitelor procese, cum ar fi confruntarea tonurilor sonore perceptibile ale diapazonului electric și a celorlalte tonuri reproduse de voce. (TASS)

● James Slayton, din Evansville, statul Indiana, S.U.A., în vîrstă de 13 ani, a recunoscut că a ucis pe fratele său în vîrstă de 2 ani deoarece „îl enerva". El l-a împușcat cu o armă grea pe cînd părinții lor erau plecați de acasă. (A.P.)

● James Douglas, ministrul Forțelor Aeriene ale S.U.A., care se află în prezent la Hongkong, a declarat că lansarea celui de-al treilea satelit artificial sovietic „constituie o realizare științifică foarte frumoasă și o mare importanță militară". (Agerpres).

● *În editura berlineză „Brockhaus" a apărut un album despre R. P. Romînă. În album sînt reproduse numeroase fotografii executate de Richard Peter junior, care prezintă locuri pitorești și monumente din toate regiunile R. P. Romîne. În editura „Volk und Welt" a apărut un volum de proză care cuprinde pagini de seamă din operele unor cunoscuți scriitori romîni, ca Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Petru Dumitriu, Eusebiu Camilar. (Ag.).*

Guvernul sovietic propune încheierea unui tratat de prietenie și neagresiune între U. R. S. S. și Italia

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 mai Andrei Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a înmînat lui Mario Di Stefano, ambasadorul Republicii Italia la Moscova declarația guvernului sovietic adresată guvernului italian cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și neagresiune între U.R.S.S. și Italia. Ambasadorului i-a fost înmînat și proiectul acestui tratat.

În declarație GUVERNUL SOVIETIC PROPUNE GUVERNULUI ITALIEI SĂ SE ÎNCEAPĂ TRATATIVE CU PRIVIRE LA ÎNCHEIEREA TRATATULUI MAI SUS-MENȚIONAT ȘI SĂ SE REZOLVE PROBLEMA REPARAȚIILOR, pornind de la prevederile acestui tratat și de la necesitatea stabilirii relațiilor de prietenie între cele două țări.

Guvernul U.R.S.S. este de părere că încheierea unei astfel de tratat de prietenie și de neagresiune ar putea sluji acestor țeluri. Tratatul ar putea să prevadă că cele două state vor dezvolta și vor întări legăturile de prietenie în spiritul colaborării sincere și înțelegerii reciproce, pe baza principiilor coexistenței pașnice, respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiune, neamestecul unui stat în treburile interne ale altui stat, egalitate și avantaj reciproc.

Proiectul de tratat prevede că părțile nu vor recurge la folosirea forței sau la amenințarea cu forța în relațiile lor și că toate problemele litigioase vor fi rezolvate numai prin mijloace pașnice.

În declarația guvernului sovietic se subliniază că încheierea tratatului ar fi un moment de cotitură în relațiile italo-sovietice și ar avea o influență pozitivă asupra îmbunătățirii generale a situației internaționale. Ea ar ușura rezolvarea problemelor postbelice nereglementate din cadrul relațiilor sovieto-italiene și în primul rînd problema repatrierilor. Guvernul U.R.S.S. consideră că încheierea tratatului ar crea condiții favorabile pentru realizarea unui acord pe bază reciproc acceptabilă și în această problemă. Totodată el declară că ar putea veni în întîmpinarea dorinței Italiei cu privire la revizuirea preambulului și a prevederilor politice și militare ale tratatului de pace.

—o—

Importante realizări în domeniul semiconductorilor

LENINGRAD 22 (Agerpres) TASS transmite: Un colectiv al Institutului de fizică tehnică din Leningrad a elaborat pentru prima oară în U.R.S.S. fotodiode cu germaniu. Ele sînt alcătuite dintr-un monocristal de germaniu — element din grupa IV-a a tabloului periodic al lui Mendeleev. Dacă într-un asemenea monocristal se introduc din diferite părți adaosuri eterogene, el dobîndește proprietăți uimitoare — cristalul devine concomitent un redresor de curent și o celulă fotoelectrică. Un asemenea dispozitiv va încăpea într-un pilc obișnuit. Dimensiunile unei fotodiode cu germaniu nu depășește cîțiva milimetri și totodată ea întrece de 300 de ori în ceea ce privește sensibilitatea celulelor fotoelectrice cu vid. Folosirea fotodiodelor de germaniu deschide noi posibilități pentru mărirea vitezei de funcționare a mașinilor de calculat, la măsurarea temperaturii corpurilor incandescente, în special în producția metalurgică.

—o—

În Liban continuă luptele

BEIRUT 22 (Agerpres). — În cursul ultimelor 24 de ore principalele lupte s-au dat în regiunea orașului Baalbeck, din vestul Libanului. Forțe de securitate libaneze au încercuit orașul în cursul nopții și s-au angajat în lupte grele cu răsculații. În sudul Libanului un detașament de 1300 de răsculați a ocupat o serie de localități. În fața luptei hotărîte a populației, guvernul libanez care nu a reușit să reprime insurecția nici cu ajutorul armelor primite din țările imperialiste, a recurs la o nouă manevră. Agenția United Press anunță că guvernul lui Sami Solh a dat instrucțiuni reprezentantului Libanului la O.N.U. să sesizeze Consiliul de Securitate în legătură cu o pretinsă intervenție din partea Republicii Arabe Unite.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Puternică explozie la o bază americană de proiectile teleghidate

Explodarea a trei rachete „Nike-Ajax" a provocat numeroase victime

NEW YORK 22 (Agerpres). — O gravă explozie a avut loc la baza de proiectile teleghidate de la Leonardo în apropiere de Middletown, — statul New Jersey. Orașul Leonardo se află la mai puțin de 50 kilometri de New York. Într-un comunicat al poliției se arată că TREI RACHETE DE TIP „NIKE-AJAX" FOLOSITE CA PROIECTILE ANTIAERIENE AU EXPLODAT PROVOCÎND MOARTEA A 10 PERSOANE, ALTE 12 PERSOANE AU FOST RANITE. Agenția ASSOCIATED PRESS relatează că în repetate rînduri autoritățile dăduseră asigurări populației din împrejurimi că „nu au de ce să se teamă deoarece racheta Ajax nu prezintă nici o primejdie". Agenția UNITED PRESS anunță că „Spitalul armatei de la Fort Monmouth a fost deschis pentru victimele exploziei fapt care lasă să se înțeleagă că numărul morților și răniților ar fi mai mare decît cel indicat de oficialități.

SPECTACOLE

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet a R.P.R.** 19,30: Lacul lebedelor; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) 19,30: Mocalitatea d-nei Dulska; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) 18,30: Ziariștii; **Municipal** (sala Matei Millo) 20: Sfînta Ioana; **Municipal** (sala Filimon Sîrbu) 20: Tache, Ianke și Cadîr; **Armatei** (sala Magheru) 20: Moșteniul Manole; **Armatei** (sala Uranus) 20: O zi de odihnă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești) 19,30: Napoli, orașul milionarilor; **Tineretului** 20: Antigona; **„Ci. Nottara"** 20: Matrăguna; **Operetei** 19,30: Văduva veselă; **„C. Tanase"** (sala Savoy) 20: Frumoasa din Sevilla; **„C. Tanase"** (sala Victoria) 20: Între noi femeile.

Festivalul internațional al teatrelor de păpuși și marionete: Țăndărica (sala Or. leu) 18 și 20: Teatrul de păpuși din Helsinki, Finlanda: Logodna; Țăndărica (sala Academiei) 16 și 20: Teatrul „A. Reser" din Stuttgart-R. F. Germania; **Teatrul „Ion Creangă"** (fost Sf. Sava) 18 și 20: Teatrul „Fadenbühne" din Viena-Austria: Viena pe sfori.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Gh. Doja, 23 August** (sală și grădină), **1 Mai** (sală și grădină): Zbuciumata societate; **Republica, Elena Pavel, Al. Sahia** (sală și grădină), **Donca Simo** (sală și grădină): Dani; **Magheru**: Spionaj-contra spionaj; **Lumina**: Oala cu cinci picioare; **Popular, Volga**: Duelul; **V. Alecsandri, I. C. Frimu** (sală și grădină), **N. Bălcescu** (sală și grădină): Marty; **Central**: Surprize pe strada; **Victoria**: Comoara căpitanului Martens; **Doina, M. Eminescu**: Luna de miere; **Maxim Gorki**: Festivalul filmelor de păpuși și marionete; **Timpuri Noi**: Un dar inaripat, Știință și tehnică; **Tineretului**: Micul acrobat; **Infrățirea între popoare**: Lacul lebedelor; **Al. Popov**: Gervaise; **Grivița**: Efecte în paradis; **Cultural**: Strămașii; **Vasile Roaita** (sală și grădină), **Miorița**: Bijuterii de familie; **Vladimirescu** (grădină), **Floreasca**: Contele de Monte Cristo (ambele serii); **Arta** (sală și grădină): Rîndunica; **Moșilor, Unirea** (sală și grădină): Dansez cu tine; **Moșilor, Unirea** (sală și grădină): Școala partizanilor; **Ilie Pintilie** (sală și grădină): **Alianța**: Căpitanul Istrate căutătorul; **Libertății** (sală și grădină): Scrisoarea nevăzută; **Aurel Vlaicu**: Articolul 420; **Drumul Serii**: Strada Mare; **16 Februarie**: Vestele de foc; **30 Decembrie**: Răzbunarea; **G. Coșbuc** (grădină): Frații Jderi; **8 Mai**: Frumoasele nopții; **Cosmos, David**: Casa în care locuiesc; **9 Martie**: Lupta și Parada dansurilor.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central comunică pentru 24, 25, 26 mai următorul timp probabil:

În București: Vreme în general instabilă, cu intervale temporare în cursul după amiezii cînd devine ploioasă averse slabe și de scurtă durată. Vînt moderat. Temperatura în general staționară.

În țară: Vreme în ușoară creștere, cu cer schimbător, mai mult senin noaptea și dimineața. Ploi parțiale sub forma de averse însoțite de descărcări electrice se vor semnala în timpul după amiezii cu deosebire în apusul țării. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în ușoară creștere, minimele vor oscila între 4 și 14 grade, iar maximele între 18 și 28 grade.

Redacția Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația 7.60.10–7.60.20, interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tipărit la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

Zile învolburate în Franța

(Urmare din pag. 1-a)

tre nu s-a împăcat cu ideea că în Franța trebuie să domnească un regim democratic.

Este aceeași burghezie care a prădat puterea lui Napoleon cu ajutorul acelui celebru senatus-consult care începea cu cuvintele memorabile: „guvernarea republicii se încredințează unui împărat". Nu se încearcă oare și azi edictarea unui asemenea senatus-consult?

Este acea pătură burgheză care l-a stimulat pe Mac-Mahon să încerce o lovitură de stat în 1879. El a fost însă înfrînt și sistemul republicii s-a consolidat.

Este acea pătură burgheză reacționară care, mai tîrziu, în 1889, s-a grupat în jurul generalului Boulanger, care a încercat să dea o lovitură de stat. Boulanger lansase lozinca „revizuirii" constituției. (Semnificativă identitate de procedură cu manevrele de astăzi ale reacțiunii). El cerea, nici mai mult nici mai puțin decît lichidarea sistemului parlamentar ceea ce pînă la sfîrșit nu ar fi dus decît la instaurarea dictaturii. Poporul l-a răsturnat însă pe Boulanger.

O altă încercare de distrugere a republicii s-a desfășurat în timpul procesului Dreyfuss care a polarizat forțele politice din cea de-a 3-a Republică. S-au găsit atunci față-n față elementele monarhice, reacționare, șovine, cu republicanii, democrații și progresiștii. Ripostă imediată a maselor populare a zădărnicit însă și acest complot antirepublican.

A urmat apoi anul 1934. Burghezia a împins înainte pumnul ei blindat — fascismul. Frontul popular a împiedicat însă ca puterea să ajungă pe mîna acestora.

Celei de a treia republici i s-a pus capăt în 1940. Vichy-ul a înscenat o pată neagră în istoria Franței. Faciștii lui Pétain, sprijiniți de o parte a burgheziei, în interior, și de hitleriști, au fost însă măturați în urma războiului antihitlerist.

Cea de a 4-a Republică, născută după cel de-al doilea război mondial, a continuat însă a fi obiectul atacului acestei părți ultrareacționare a burgheziei. Datorită unor particularități de dezvoltare economică și politică a Franței (concentrarea populației industriale doar în cîteva regiuni ale țării) în parlament a putut fi extrem de puternic reprezentat curentul conservator, care se bizuie mai ales pe voturile obținute în departamentele lipsite de industrie, și din rîndul căruia s-au recrutat elementele cele mai reacționare.

Forțele reacționare se bizuie apoi pe unii șefi militari care au suferit numeroase și succesive înfrîngeri din 1940 și pînă astăzi. „Eșecurile suferite în Indochina, în India și Africa de nord — scria în acest sens ziarul „Die Welt" — au lăsat urme mai adînci în rîndurile armatei care avea senzația că politicienii o împing mereu în situații rușinoase". În aceste situații „rușinoase" armata nu a fost împinsă însă numai de către politicienii francezi ci și de către aliații Franței care au căutat ca prin aplicarea unui tratament umilitor s-o înlăture de pe locul ei de mare putere.

Nu poate fi ignorată apoi atitudinea socialiștilor de dreapta care au purtat ultima campanie electorală sub lozinca încetării războiului din Algeria. Abandonarea promisiunilor și continuarea de către aceștia, după ce au preluat puterea, a războiului cerut de cercurile de dreapta nu a făcut altceva decît să contribuie la agravarea situației economice din țară, la intensificarea contradicțiilor de clasă, la slăbirea rolului Franței pe arena internațională.

Ultima criză de guvern, exprezie a crizei politicii reacționare a cercurilor conducătoare, a găsit Franța slăbită în interior și aflată într-o poziție accentuată de inegalitate în relațiile ei cu „aliații" din N.A.T.O.

Prilejul a fost socotit favorabil de cercurile ultrareacționare de a da o lovitură de stat. Și au dat-o. Acțiunea de subminare a republicii a început în Algeria pentru ca apoi să se extindă la Paris. Inamicii regimului republican au fost însă înfrînți în Adunarea Națională și au primit o ripostă viguroasă din partea clasei muncitoare. Apele nu s-au liniștit însă, deoarece pentru înfrîngerea forțelor rebele cercurile conducătoare ar fi trebuit să acționeze cu mai multă energie. În aceste momente cruciale s-a văzut însă că noul premier duce o politică șovăielnică.

Situația din Franța va continua să rămînă gravă atîta timp cît forțele reacționare se vor vedea încurajate în acțiunea lor, direct sau indirect, prin inactivitatea cercurilor conducătoare, prin simulanele încercări de a se ajunge la un compromis cu ele.

Mizînd pe faptul că relativa perioadă de acalmie ar putea duce încet-încet la demobilizarea forțelor progresiste, reacțiunea se pregătește, desigur, să dea noi atacuri republicii.

Fără îndoială însă că ripostă poporului va fi și mai viguroasă. Franța este azi în pericol. Poporul francez a dovedit însă întotdeauna, de-a lungul istoriei sale glorioase, că știe să răspundă cum se cuvine amatorilor de a instaura un regim dictatorial.

EUGEN PHOEBUS